

Wolken

Prologos

- [1] [Στρεψιάδης]: ἰοὺ ἰοῦ·
[2] ὦ Ζεῦ βασιλεῦ τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν ὅσον·
[3] ἀπέραντον. οὐδέποθ' ἡμέρα γενήσεται;
[4] καὶ μὴν πάλαι γ' ἀλεκτρυόνης ἤκουσ' ἐγώ·
[5] οἱ δ' οἰκέται ῥέγκουσιν· ἀλλ' οὐκ ἂν πρὸ τοῦ.
[6] ἀπόλοιο δῆτ' ὦ πόλεμε πολλῶν οὔνεκα,
[7] ὅτ' οὐδὲ κολάσ' ἔξεστί μοι τοὺς οἰκέτας.
[8] ἀλλ' οὐδ' ὁ χρηστὸς οὐτοσὶ νεανίας
[9] ἐγείρεται τῆς νυκτός, ἀλλὰ πέρδεται
[10] ἐν πέντε σισύραις ἐγκεκορδουλημένος.
[11] ἀλλ' εἰ δοκεῖ ῥέγκωμεν ἐγκεκαλυμμένοι.
[12] ἀλλ' οὐ δύναμαι δείλαιος εὔδειν δακνόμενος
[13] ὑπὸ τῆς δαπάνης καὶ τῆς φάτνης καὶ τῶν χρεῶν
[14] διὰ τουτοῦ τὸν υἱόν. ὁ δὲ κόμην ἔχων
[15] ἱππάζεται τε καὶ ξυνωρικεύεται
[16] ὄνειροπολεῖ θ' ἵππους· ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι
[17] ὀρῶν ἄγουσαν τὴν σελήνην εἰκάδας·
[18] οἱ γὰρ τόκοι χωροῦσιν. ἅπτε παῖ λύχνον,
[19] κᾶκφερε τὸ γραμματεῖον, ἵν' ἀναγνῶ λαβῶν
[20] ὁπόσοις ὀφείλω καὶ λογίσωμαι τοὺς τόκους.
[21] φέρ' ἴδω τί ὀφείλω; δώδεκα μναῖς Πασίᾳ.
[22] τοῦ δώδεκα μναῖς Πασίᾳ; τί ἐχρησάμην;
[23] ὅτ' ἐπριάμην τὸν κοππατίαν. οἴμοι τάλας,
[24] εἴθ' ἐξεκόπην πρότερον τὸν ὀφθαλμὸν λίθῳ.
[25] [Φειδιππίδης]: Φίλων ἀδικεῖς· ἔλαυνε τὸν σαυτοῦ δρόμον.
[26] [Στρεψιάδης]: τοῦτ' ἔστι τουτὶ τὸ κακὸν ὃ μ' ἀπολώλεκεν·
[27] ὄνειροπολεῖ γὰρ καὶ καθεύδων ἱππικὴν.
[28] [Φειδιππίδης]: πόσους δρόμους ἔλᾳ τὰ πολεμιστήρια;
[29] [Στρεψιάδης]: ἐμὲ μὲν σὺ πολλοὺς τὸν πατέρ' ἐλαύνεις δρόμους.
[30] ἀτὰρ τί χρέος ἔβα με μετὰ τὸν Πασίαν;
[31] τρεῖς μναῖ διφρίσκου καὶ τροχοῖν Ἀμυνίᾳ.
[32] [Φειδιππίδης]: ἅπαγε τὸν ἵππον ἐξαλίσσας οἴκαδε.
[33] [Στρεψιάδης]: ἀλλ' ὦ μέλ' ἐξήλικας ἐμέ γ' ἐκ τῶν ἐμῶν,
[34] ὅτε καὶ δίκας ὠφληκα χᾶτεροι τόκου
[35] ἐνεχυράσεσθαί φασιν.
[35b] [Φειδιππίδης]: ἔτεδὸν ὦ πάτερ
[36] τί δυσκολαίνεις καὶ στρέφει τὴν νύχθ' ὄλην;
[37] [Στρεψιάδης]: δάκνει μὲ δήμαρχός τις ἐκ τῶν στρωμάτων.
[38] [Φειδιππίδης]: ἔασον ὦ δαιμόνιε καταδαρθεῖν τί με.
[39] [Στρεψιάδης]: σὺ δ' οὖν κάθευδε· τὰ δὲ χρέα ταῦτ' ἴσθ' ὅτι
[40] ἐς τὴν κεφαλὴν ἅπαντα τὴν σὴν τρέψεται.
[41] φεῦ.
[41a] εἴθ' ὦφελ' ἢ προμνήστρι' ἀπολέσθαι κακῶς,
[42] ἥτις με γῆμ' ἐπῆρε τὴν σὴν μητέρα·
[43] ἐμοὶ γὰρ ἦν ἄγροικος ἡδιστος βίος
[44] εὐρωτιῶν, ἀκόρητος, εἰκῇ κείμενος,
[45] βρύων μελίτταις καὶ προβάτοις καὶ στεμφύλοις.

- [46] ἔπειτ' ἔγνημα Μεγακλέους τοῦ Μεγακλέους
 [47] ἀδελφιδῆν ἄγροικος ὦν ἐξ ἄστεως,
 [48] σεμνὴν τρυφῶσαν ἐγκεκοισυρωμένην.
 [49] ταύτην ὅτ' ἐγάμουν, συγκατεκλινόμην ἐγὼ
 [50] ὄζων τρυγὸς τρασιᾶς ἐρίων περιουσίας,
 [51] ἢ δ' αὖ μύρου κρόκου καταγλωττισμάτων,
 [52] δαπάνης λαφυγμοῦ Κωλιάδος Γενετυλλίδος.
 [53] οὐ μὴν ἐρῶ γ' ὥς ἀργὸς ἦν, ἀλλ' ἐσπάθα.
 [54] ἐγὼ δ' ἂν αὐτῇ θοίματιον δεικνὺς τοδὶ
 [55] πρόφασιν ἔφασκον, ὦ γύναι λίαν σπαθᾶς.
 [56] [Θεράπων]: ἔλαιον ἡμῖν οὐκ ἔνεστ' ἐν τῷ λύχνῳ.
 [57] [Στρεψιάδης]: οἴμοι· τί γάρ μοι τὸν πότην ἤπτες λύχνον;
 [58] δεῦρ' ἔλθ' ἵνα κλάης.
 [58b] [Θεράπων]: διὰ τί δῆτα κλαύσομαι;
 [59] [Στρεψιάδης]: ὅτι τῶν παχειῶν ἐνετίθεις θρυαλλίδων.
 [60] μετὰ ταῦθ', ὅπως νῶν ἐγένεθ' υἱὸς οὐτοσί,
 [61] ἐμοί τε δὴ καὶ τῇ γυναικὶ τάγαθῇ,
 [62] περὶ τούνοματος δὴ 'ντεῦθεν ἐλοιδορούμεθα·
 [63] ἢ μὲν γὰρ ἵππον προσετίθει πρὸς τοῦνομα,
 [64] Ξάνθιππον ἢ Χαριππον ἢ Καλλιππίδην,
 [65] ἐγὼ δὲ τοῦ πάππου 'τιθέμην Φειδωνίδην.
 [66] τέως μὲν οὖν ἐκρινόμεθ'· εἶτα τῷ χρόνῳ
 [67] κοινῇ ξυνέβημεν κάθέμεθα Φειδιππίδην.
 [68] τοῦτον τὸν υἱὸν λαμβάνουσ' ἐκορίζετο,
 [69] ὅταν σὺ μέγας ὦν ἄρμ' ἐλαύνῃς πρὸς πόλιν,
 [70] ὥσπερ Μεγακλῆς, Ξυστίδ' ἔχων. ἐγὼ δ' ἔφην,
 [71] ὅταν μὲν οὖν τὰς αἵγας ἐκ τοῦ φελλέως,
 [72] ὥσπερ ὁ πατήρ σου, διφθέραν ἐνημμένος.
 [73] ἀλλ' οὐκ ἐπίθετο τοῖς ἐμοῖς οὐδὲν λόγους,
 [74] ἀλλ' ἵππερόν μου κατέχεεν τῶν χρημάτων.
 [75] νῦν οὖν ὅλην τὴν νύκτα φροντίζων ὁδοῦ
 [76] μίαν ἡῦρον ἀτραπὸν δαιμονίως ὑπερφυᾶ,
 [77] ἦν ἦν ἀναπεῖσω τουτονί, σωθήσομαι.
 [78] ἀλλ' ἐξεγεῖραι πρῶτον αὐτὸν βούλομαι.
 [79] πῶς δῆτ' ἂν ἥδιστ' αὐτὸν ἐπεγείραμι; πῶς;
 [80] Φειδιππίδῃ Φειδιππίδιον.
 [80b] [Φειδιππίδης]: τί ὦ πάτερ;
 [81] [Στρεψιάδης]: κύσον με καὶ τὴν χεῖρα δὸς τὴν δεξιάν.
 [82] [Φειδιππίδης]: ἰδοῦ. τί ἔστιν;
 [82b] [Στρεψιάδης]: εἰπέ μοι, φιλεῖς ἐμέ;
 [83] [Φειδιππίδης]: νῆ τὸν Ποσειδῶ τουτονὶ τὸν ἵππιον.
 [84] [Στρεψιάδης]: μὴ 'μοί γε τοῦτον μηδαμῶς τὸν ἵππιον·
 [85] οὗτος γὰρ ὁ θεὸς αἰτίός μοι τῶν κακῶν.
 [86] ἀλλ' εἴπερ ἐκ τῆς καρδίας μ' ὄντως φιλεῖς,
 [87] ὦ παῖ πιθοῦ.
 [87b] [Φειδιππίδης]: τί οὖν πίθωμαι δῆτά σοι;
 [88] [Στρεψιάδης]: ἔκστρεψον ὥς τάχιστα τοὺς σαυτοῦ τρόπους,
 [89] καὶ μάθθ' ἐλθὼν ἂν ἐγὼ παραινέσω.
 [90] [Φειδιππίδης]: λέγε δῆ, τί κελεύεις;
 [90b] [Στρεψιάδης]: καὶ τι πείσεις;
 [90c] [Φειδιππίδης]: πείσομαι
 [91] νῆ τὸν Διόνυσον.

[91b] [Στρεψιάδης]: **δεῦρό νυν ἀπόβλεπε.**

[92] **ὀρᾷς τὸ θύριον τοῦτο καὶ τῶκίδιον;**

[93] [Φειδιππίδης]: **ὀρῶ. τί οὖν τοῦτ' ἐστὶν ἐτεδὸν ὦ πάτερ;**

[94] [Στρεψιάδης]: **ψυχῶν σοφῶν τοῦτ' ἐστὶ φροντιστήριον.**

[95] **ἐνταῦθ' ἐνοικοῦσ' ἄνδρες, οἳ τὸν οὐρανὸν**

[96] **λέγοντες ἀναπεύθουσιν ὡς ἔστιν πνιγεύς,**

[97] **κάστιν περὶ ἡμᾶς οὗτος, ἡμεῖς δ' ἄνθρακες.**

[98] **οὔτοι διδάσκουσ', ἀργύριον ἦν τις διδῶ,**

[99] **λέγοντα νικᾶν καὶ δίκαια κάδικα.**

[100] [Φειδιππίδης]: **εἰσὶν δὲ τίνες;**

[100b] [Στρεψιάδης]: **οὐκ οἶδ' ἀκριβῶς τοῦνομα·**

[102] **μεριμνοφροντισταὶ καλοὶ τε κάγαθοί.**

[103] [Φειδιππίδης]: **αἰβοῖ πονηροὶ γ', οἶδα. τοὺς ἀλαζόνας**

[104] **τοὺς ὠχριῶντας τοὺς ἀνυποδήτους λέγεις,**

[105] **ὧν ὁ κακοδαίμων Σωκράτης καὶ Χαιρεφῶν.**

[105b] [Στρεψιάδης]: **ἦ ἦ σιώπα· μηδὲν εἵπης νήπιον.**

[106] **ἀλλ' εἴ τι κήδει τῶν πατρῶων ἀλφίτων,**

[107] **τούτων γενοῦ μοι σχασάμενος τὴν ἵππικὴν.**

[108] [Φειδιππίδης]: **οὐκ ἂν μὰ τὸν Διόνυσον, εἰ δοίης γέ μοι**

[109] **τοὺς φασιανοὺς οὓς τρέφει Λεωγόρας.**

[110] [Στρεψιάδης]: **ἴθ' ἀντιβόλῳ σ' ὦ φίλτατ' ἀνθρώπων ἐμοὶ**

[111] **ἐλθὼν διδάσκου.**

[111b] [Φειδιππίδης]: **καὶ τί σοι μαθήσομαι;**

[112] [Στρεψιάδης]: **εἶναι παρ' αὐτοῖς φασιν ἄμφω τῷ λόγῳ,**

[113] **τὸν κρείττον', ὅστις ἐστί, καὶ τὸν ἥττονα.**

[114] **τούτοιον τὸν ἕτερον τοῖν λόγοιιν, τὸν ἥττονα,**

[115] **νικᾶν λέγοντά φασι τάδικώτερα.**

[116] **ἦν οὖν μάθης μοι τὸν ἄδικον τοῦτον λόγον,**

[117] **ἃ νῦν ὀφείλω διὰ σέ, τούτων τῶν χρεῶν**

[118] **οὐκ ἂν ἀποδοίην οὐδ' ἂν ὀβολὸν οὐδενί.**

[119] [Φειδιππίδης]: **οὐκ ἂν πιθοίμην· οὐ γὰρ ἂν τλαίην ἰδεῖν**

[120] **τοὺς ἱππέας τὸ χρῶμα διακεκναισμένους.**

[121] [Στρεψιάδης]: **οὐκ ἄρα μὰ τὴν Δήμητρα τῶν γ' ἐμῶν ἔδει,**

[122] **οὔτ' αὐτὸς οὔθ' ὁ ζύγιος οὔθ' ὁ σαμφόρας·**

[123] **ἀλλ' ἐξελῶ σ' ἐς κόρακας ἐκ τῆς οἰκίας.**

[124] [Φειδιππίδης]: **ἀλλ' οὐ περιόψεταί μ' ὁ θεῖος Μεγακλῆς**

[125] **ἄνιππον. ἀλλ' εἴσειμι, σοῦ δ' οὐ φροντιῶ.**

[126] [Στρεψιάδης]: **ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μέντοι πεσὼν γε κείσομαι,**

[127] **ἀλλ' εὐξάμενος τοῖσιν θεοῖς διδάξομαι**

[128] **αὐτὸς βαδίζων ἐς τὸ φροντιστήριον.**

[129] **πῶς οὖν γέρων ὦν κάπιλήσμων καὶ βραδὺς**

[130] **λόγων ἀκριβῶν σχινδαλάμους μαθήσομαι;**

[131] **ιτητέον. τί ταῦτ' ἔχων στραγγεύομαι,**

[132] **ἀλλ' οὐχὶ κόπτω τὴν θύραν; παῖ παιδίον.**

[133] [Μαθητής]: **βάλλ' ἐς κόρακας· τίς ἐσθ' ὁ κόψας τὴν θύραν;**

[134] [Στρεψιάδης]: **Φεῖδωνος υἱὸς Στρεψιάδης Κικυννόθεν.**

[135] [Μαθητής]: **ἀμαθής γε νῆ Δί' ὅστις οὕτως σφόδρα**

[136] **ἀπεριμερίμνως τὴν θύραν λελάκτικας**

[137] **καὶ φροντίδ' ἐξήμβλωκας ἐξηυρημένην.**

[138] [Στρεψιάδης]: **σύγγνωθί μοι· τηλοῦ γὰρ οἰκῶ τῶν ἀγρῶν.**

[139] **ἀλλ' εἰπέ μοι τὸ πρᾶγμα τοῦξημβλωμένον.**

[140] [Μαθητής]: **ἀλλ' οὐ θέμις πλὴν τοῖς μαθηταῖσιν λέγειν.**

[141] [Στρεψιάδης]: λέγε νυν ἔμοι θαρρῶν· ἐγὼ γὰρ οὐτοσὶ
 [142] ἦκω μαθητῆς ἐς τὸ φροντιστήριον.
 [143] [Μαθητής]: λέξω. νομίσαι δὲ ταῦτα χρὴ μυστήρια.
 [144] ἀνῆρετ' ἄρτι Χαιρεφῶντα Σωκράτης
 [145] ψύλλαν ὀπόσους ἄλλοιτο τοὺς αὐτῆς πόδας·
 [146] δακοῦσα γὰρ τοῦ Χαιρεφῶντος τὴν ὀφρῦν
 [147] ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τὴν Σωκράτους ἀφήλατο.
 [148] [Στρεψιάδης]: πῶς δῆτα διεμέτρησε;
 [148b] [Μαθητής]: δεξιώτατα.
 [149] κηρὸν διατήξας, εἴτα τὴν ψύλλαν λαβὼν
 [150] ἐνέβαψεν ἐς τὸν κηρὸν αὐτῆς τῷ πόδε,
 [151] κᾶτα ψυχεῖσιν περιέφυσαν Περσικαί.
 [152] ταύτας ὑπολύσας ἀνεμέτρει τὸ χωρίον.
 [153] [Στρεψιάδης]: ὦ Ζεῦ βασιλεῦ τῆς λεπτότητος τῶν φρενῶν.
 [154] [Μαθητής]: τί δῆτ' ἂν ἕτερον εἰ πύθοιο Σωκράτους
 [155] φρόντισμα;
 [155b] [Στρεψιάδης]: ποῖον; ἀντιβολῶ κάτειπέ μοι.
 [156] [Μαθητής]: ἀνῆρετ' αὐτὸν Χαιρεφῶν ὁ Σφήττιος
 [157] ὀπότερα τὴν γνώμην ἔχοι, τὰς ἐμπίδας
 [158] κατὰ τὸ στόμ' ἄδειν ἢ κατὰ τούρροπύγιον.
 [159] [Στρεψιάδης]: τί δῆτ' ἐκεῖνος εἶπε περὶ τῆς ἐμπίδος;
 [160] [Μαθητής]: ἔφασκεν εἶναι τοῦντερον τῆς ἐμπίδος
 [161] στενόν· διὰ λεπτοῦ δ' ὄντος αὐτοῦ τὴν πνοὴν
 [162] βίᾳ βαδίζειν εὐθὺ τούρροπυγίου·
 [163] ἔπειτα κοῖλον πρὸς στενῷ προσκείμενον
 [164] τὸν πρωκτὸν ἡγεῖν ὑπὸ βίας τοῦ πνεύματος.
 [165] [Στρεψιάδης]: σάλπιγξ ὁ πρωκτός ἐστιν ἄρα τῶν ἐμπίδων.
 [166] ὦ τρισμακάριος τοῦ διεντερεύματος.
 [167] ἢ ῥαδίως φεύγων ἂν ἀποφύγοι δίκην
 [168] ὅστις δίοιδε τοῦντερον τῆς ἐμπίδος.
 [169] [Μαθητής]: πρῶην δέ γε γνώμην μεγάλην ἀφηρέθη
 [170] ὑπ' ἀσκαλαβώτου.
 [170b] [Στρεψιάδης]: τίνα τρόπον; κάτειπέ μοι.
 [171] [Μαθητής]: ζητοῦντος αὐτοῦ τῆς σελήνης τὰς ὁδοὺς
 [172] καὶ τὰς περιφορὰς εἴτ' ἄνω κεχηνότος
 [173] ἀπὸ τῆς ὀροφῆς νύκτωρ γαλεώτης κατέχεσεν.
 [174] [Στρεψιάδης]: ἦσθην γαλεώτη καταχέσαντι Σωκράτους.
 [175] [Μαθητής]: ἐχθὲς δέ γ' ἡμῖν δεῖπνον οὐκ ἦν ἐσπέρας.
 [176] [Στρεψιάδης]: εἶεν· τί οὖν πρὸς τάλφιτ' ἐπαλαμήσατο;
 [177] [Μαθητής]: κατὰ τῆς τραπέζης καταπάσας λεπτὴν τέφραν
 [178] κάμψας ὀβελίσκον εἴτα διαβήτην λαβὼν
 [179] ἐκ τῆς παλαίστρας θοιμάτιον ὑφείλετο.
 [180] [Στρεψιάδης]: τί δῆτ' ἐκεῖνον τὸν Θαλῆν θαυμάζομεν;
 [181] ἄνοιγ' ἄνοιγ' ἀνύσας τὸ φροντιστήριον,
 [182] καὶ δεῖξον ὡς τάχιστα μοι τὸν Σωκράτη.
 [183] μαθητιῶ γάρ· ἀλλ' ἄνοιγε τὴν θύραν.
 [184] ὦ Ἡράκλεις ταυτὶ ποδαπὰ τὰ θηρία;
 [185] [Μαθητής]: τί ἐθαύμασας; τῷ σοι δοκοῦσιν εἰκέναι;
 [186] [Στρεψιάδης]: τοῖς ἐκ Πύλου ληφθεῖσι τοῖς Λακωνικοῖς.
 [187] ἀτὰρ τί ποτ' ἐς τὴν γῆν βλέπουσιν οὕτοί;
 [188] [Μαθητής]: ζητοῦσιν οὗτοι τὰ κατὰ γῆς.
 [188b] [Στρεψιάδης]: βολβούς ἄρα

[189]   ζητοῦσι. μή νυν τουτογὶ φροντίζετε·
[190]   ἐγὼ γὰρ οἶδ' ἵν' εἰσὶ μεγάλοι καὶ καλοί.
[191]   τί γὰρ οἶδε δρῶσιν οἱ σφόδρ' ἐγκεκυφότες;
[192] [Μαθητής]: οὗτοι δ' ἐρεβοδιφῶσιν ὑπὸ τὸν Τάρταρον.
[193] [Στρεψιάδης]: τί δῆθ' ὁ πρωκτὸς ἐς τὸν οὐρανὸν βλέπει;
[194] [Μαθητής]: αὐτὸς καθ' αὐτὸν ἀστρονομεῖν διδάσκεται.
[195]   ἀλλ' εἴσιθ', ἵνα μὴ 'κεῖνος ὑμῖν ἐπιτύχη.
[196] [Στρεψιάδης]: μήπω γε μήπω γ'. ἀλλ' ἐπιμεινάντων, ἵνα
[197]   αὐτοῖσι κοινώσω τι πραγμάτων ἐμόν.
[198] [Μαθητής]: ἀλλ' οὐχ οἶόν τ' αὐτοῖσι πρὸς τὸν ἀέρα
[199]   ἔξω διατρίβειν πολὺν ἄγαν ἐστὶν χρόνον.
[200] [Στρεψιάδης]: πρὸς τῶν θεῶν τί γὰρ τάδ' ἐστίν; εἰπέ μοι.
[201] [Μαθητής]: ἀστρονομία μὲν αὕτηί.
[201b] [Στρεψιάδης]: τουτὶ δὲ τί;
[202] [Μαθητής]: γεωμετρία.
[202b] [Στρεψιάδης]: τοῦτ' οὖν τί ἐστι χρήσιμον;
[203] [Μαθητής]: γῆν ἀναμετρήσαι.
[203b] [Στρεψιάδης]: πότερα τὴν κληρουχικήν;
[204] [Μαθητής]: οὐκ, ἀλλὰ τὴν σύμπασαν.
[204b] [Στρεψιάδης]: ἀστεῖον λέγεις.
[205]   τὸ γὰρ σόφισμα δημοτικὸν καὶ χρήσιμον.
[206] [Μαθητής]: αὕτη δέ σοι γῆς περίοδος πάσης. ὁρᾷς;
[207]   αἶδε μὲν Ἀθῆναι.
[207b] [Στρεψιάδης]: τί σὺ λέγεις; οὐ πείθομαι,
[208]   ἐπεὶ δικαστὰς οὐχ ὁρῶ καθημένους.
[209] [Μαθητής]: ὡς τοῦτ' ἀληθῶς Ἀττικὸν τὸ χωρίον.
[210] [Στρεψιάδης]: καὶ ποῦ Κικυννῆς εἰσὶν οὐμοὶ δημόται;
[211] [Μαθητής]: ἐνταῦθ' ἔνειςιν. ἡ δέ γ' Εὐβοί, ὡς ὁρᾷς,
[212]   ἡδὲ παρατέταται μακρὰ πόρρω πάνυ.
[213] [Στρεψιάδης]: οἶδ'. ὑπὸ γὰρ ἡμῶν παρετάθη καὶ Περικλέους.
[214]   ἀλλ' ἡ Λακεδαίμων ποῦ 'σθ';
[214b] [Μαθητής]: ὅπου 'στίν; αὕτηί.
[215] [Στρεψιάδης]: ὡς ἐγγὺς ἡμῶν. τοῦτο πάνυ φροντίζετε,
[216]   ταύτην ἀφ' ἡμῶν ἀπαγαγεῖν πόρρω πάνυ.
[217] [Μαθητής]: ἀλλ' οὐχ οἶόν τε.
[217b] [Στρεψιάδης]: νῆ Δί' οἰμώξεσθ' ἄρα.
[218]   φέρε τίς γὰρ οὗτος οὐπὶ τῆς κρεμάθρας ἀνὴρ;
[219] [Μαθητής]: αὐτός.
[219b] [Στρεψιάδης]: τίς αὐτός;
[219c] [Μαθητής]: Σωκράτης.
[219d] [Στρεψιάδης]: ὦ Σώκρατες.
[220]   ἴθ' οὗτος, ἀναβόησον αὐτόν μοι μέγα.
[220a] [Μαθητής]: αὐτὸς μὲν οὖν σὺ κάλεσον· οὐ γάρ μοι σχολή.
[221] [Στρεψιάδης]: ὦ Σώκρατες,
[222]   ὦ Σωκρατίδιον.
[223] [Σωκράτης]: τί με καλεῖς ὠφήμερε;
[224] [Στρεψιάδης]: πρῶτον μὲν ὃ τι δρᾷς ἀντιβολῶ κάτειπέ μοι.
[225] [Σωκράτης]: ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον.
[226] [Στρεψιάδης]: ἔπειτ' ἀπὸ ταρροῦ τοὺς θεοὺς ὑπερφρονεῖς,
[227]   ἀλλ' οὐκ ἀπὸ τῆς γῆς, εἶπερ;
[227b] [Σωκράτης]: οὐ γὰρ ἄν ποτε
[228]   ἐξηῦρον ὀρθῶς τὰ μετέωρα πράγματα,

- [229] **εἰ μὴ κρεμάσας τὸ νόημα καὶ τὴν φροντίδα**
 [230] **λεπτὴν καταμείξας ἐς τὸν ὅμοιον ἀέρα.**
 [231] **εἰ δ' ὦν χαμαὶ τᾶνω κάτωθεν ἐσκόπουν,**
 [232] **οὐκ ἂν ποθ' ἡῦρον· οὐ γὰρ ἀλλ' ἡ γῆ βίᾳ**
 [233] **ἔλκει πρὸς αὐτὴν τὴν ἱκμάδα τῆς φροντίδος.**
 [234] **πάσχει δὲ ταῦτ' οὗτο καὶ τὰ κάρδαμα.**
 [235] [Στρεψιάδης]: **τί φῆς;**
 [236] **ἡ φροντὶς ἔλκει τὴν ἱκμάδ' ἐς τὰ κάρδαμα;**
 [237] **ἴθι νυν καταβῇθ' ὦ Σωκρατίδιον ὡς ἐμέ,**
 [238] **ἵνα με διδάξης ὥνπερ οὖνεκ' ἐλήλυθα.**
 [239] [Σωκράτης]: **ἦλθες δὲ κατὰ τί;**
 [239b] [Στρεψιάδης]: **βουλόμενος μαθεῖν λέγειν.**
 [240] **ὕπὸ γὰρ τόκων χρηστών τε δυσκολωτάτων**
 [241] **ἄγομαι φέρομαι, τὰ χρήματ' ἐνεχυράζομαι.**
 [242] [Σωκράτης]: **πόθεν δ' ὑπόχρεως σαυτὸν ἔλαθες γενόμενος;**
 [243] [Στρεψιάδης]: **νόσος μ' ἐπέτριψεν ἱππικὴ δεινὴ φαγεῖν.**
 [244] **ἀλλὰ με δίδαζον τὸν ἕτερον τοῖν σοῖν λόγοιν,**
 [245] **τὸν μηδὲν ἀποδιδόντα. μισθὸν δ' ὄντιν' ἂν**
 [246] **πράττει μ' ὁμοῦμαί σοι καταθήσειν τοὺς θεούς.**
 [247] [Σωκράτης]: **ποίους θεοὺς ὁμεῖ σύ; πρῶτον γὰρ θεοὶ**
 [248] **ἡμῖν νόμισμ' οὐκ ἔστι.**
 [248b] [Στρεψιάδης]: **τῷ γὰρ ὄμνυτ'; ἢ**
 [249] **σιδαρέοισιν ὥσπερ ἐν Βυζαντίῳ;**
 [250] [Σωκράτης]: **βούλει τὰ θεῖα πράγματ' εἰδέναι σαφῶς**
 [251] **ἅττ' ἐστὶν ὀρθῶς;**
 [251b] [Στρεψιάδης]: **νῆ Δί' εἵπερ ἔστι γε.**
 [252] [Σωκράτης]: **καὶ ξυγγενέσθαι ταῖς Νεφέλαισιν ἐς λόγους,**
 [253] **ταῖς ἡμετέραισι δαίμοσιν;**
 [253b] [Στρεψιάδης]: **μάλιστά γε.**
 [254] [Σωκράτης]: **κάθιζε τοίνυν ἐπὶ τὸν ἱερὸν σκίμποδα.**
 [255] [Στρεψιάδης]: **ἰδοὺ κάθημαι.**
 [255b] [Σωκράτης]: **τουτονὶ τοίνυν λαβὲ**
 [256] **τὸν στέφανον.**
 [256b] [Στρεψιάδης]: **ἐπὶ τί στέφανον; οἷμοι Σώκρατες**
 [257] **ὥσπερ με τὸν Ἀθάμανθ' ὅπως μὴ θύσετε.**
 [258] [Σωκράτης]: **οὐκ, ἀλλὰ ταῦτα πάντα τοὺς τελουμένους**
 [259] **ἡμεῖς ποιούμεν.**
 [259b] [Στρεψιάδης]: **εἴτα δὴ τί κερδανῶ;**
 [260] [Σωκράτης]: **λέγειν γενήσει τρίμμα κρόταλον παιπάλῃ.**
 [261] **ἀλλ' ἔχ' ἀτρεμί.**
 [261b] [Στρεψιάδης]: **μὰ τὸν Δί' οὐ ψεύσει γέ με·**
 [262] **καταπαττόμενος γὰρ παιπάλῃ γενήσομαι.**

Anapästē

- [263] [Σωκράτης]: **εὐφημεῖν χρὴ τὸν πρεσβύτερον καὶ τῆς εὐχῆς ἐπακούειν.**
 [264] **ὦ δέσποτ' ἀναξ ἀμέτρητ' Ἀήρ, ὃς ἔχεις τὴν γῆν μετέωρον,**
 [265] **λαμπρὸς τ' Αἰθήρ σεμναί τε θεαὶ Νεφέλαι βροντησικέραυνοι,**
 [266] **ἄρθητε φάνητ' ὦ δέσποιναι τῷ φροντιστῇ μετέωροι.**
 [267] [Στρεψιάδης]: **μήπω μήπω γε πρὶν ἂν τουτὶ πτύξωμαι, μὴ καταβρεχθῶ.**
 [268] **τὸ δὲ μηδὲ κυνῆν οἴκοθεν ἐλθεῖν ἐμὲ τὸν κακοδαίμον' ἔχοντα.**
 [269] [Σωκράτης]: **ἔλθετε δῆτ' ὦ πολυτίμητοι Νεφέλαι τῷδ' εἰς ἐπίδειξιν·**

[270] εἴτ' ἐπ' Ὀλύμπου κορυφαῖς ἱεραῖς χιονοβλήτοισι κάθησθε,
[271] εἴτ' Ὀκεανοῦ πατρὸς ἐν κήποις ἱερὸν χορὸν ἵστατε Νύμφαις,
[272] εἴτ' ἄρα Νείλου προχοαῖς ὑδάτων χρυσέαις ἀρύτεσθε πρόχοισιν,
[273] ἢ Μαιῶτιν λίμνην ἔχετ' ἢ σκόπελον νιφόμεντα Μίμαντος·
[274] ὑπακούσατε δεξάμεναι θυσίαν καὶ τοῖς ἱεροῖσι χαρεῖσαι.

Strophe 1

[275] [Χορός]: ἀέναιοι Νεφέλαι
[276] ἀρθῶμεν φανεραὶ δροσερὰν φύσιν εὐάγητον,
[277] πατρὸς ἀπ' Ὀκεανοῦ βαρυαχέος
[278] ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς ἐπὶ
[280] δενδροκόμους, ἵνα
[281] τηλεφανεῖς σκοπιάς ἀφορώμεθα,
[282] καρπούς τ' ἀρδομέναν ἱερὰν χθόνα,
[283] καὶ ποταμῶν ζαθέων κελαδήματα,
[284] καὶ πόντον κελάδοντα βαρύβρομον·
[285] ὄμμα γὰρ αἰθέρος ἀκάματον σελαγεῖται
[286] μαρμαρέαις ἐν αὐγαῖς.
[287] ἀλλ' ἀποσεισάμεναι νέφος ὄμβριον
[288] ἀθανάτας ἰδέας ἐπιδώμεθα
[290] τηλεσκόπῳ ὄμματι γαῖαν.

Anapäste

[291] [Σωκράτης]: ὦ μέγα σεμναὶ Νεφέλαι φανερώς ἠκούσατέ μου καλέσαντος.
[292] ἥσθου φωνῆς ἅμα καὶ βροντῆς μυκησαμένης θεοσέπτου;
[293] [Στρεψιάδης]: καὶ σέβομαί γ' ὦ πολυτίμητοι καὶ βούλομαι ἀνταποπαρδεῖν
[294] πρὸς τὰς βροντάς· οὕτως αὐτὰς τετρεμαίνω καὶ πεφόβημαι·
[295] κεῖ θέμις ἐστίν, νυνὶ γ' ἤδη, κεῖ μὴ θέμις ἐστί, χεσεῖω.

Anapäste

[296] [Σωκράτης]: οὐ μὴ σκώψει μηδὲ ποιήσεις ἅπερ οἱ τρυγοδαίμονες οὔτοι,
[297] ἀλλ' εὐφήμει· μέγα γάρ τι θεῶν κινεῖται σμήνος αἰοδαῖς.

Antistrophe 1

[298] [Χορός]: παρθένοι ὄμβροφόροι
[300] ἔλθωμεν λιπαρὰν χθόνα Παλλάδος, εὐάνδρον γᾶν
[301] Κέκροπος ὀψόμεναι πολυήρατον·
[302] οὗ σέβας ἀρρήτων ἱερῶν, ἵνα
[303] μυστοδόκος δόμος
[304] ἐν τελεταῖς ἀγίαις ἀναδείκνυται,
[305] οὐρανίοις τε θεοῖς δωρήματα,
[306] ναοὶ θ' ὑπερεφεῖς καὶ ἀγάλματα,
[307] καὶ πρόσοδοι μακάρων ἱερώταται,
[308] εὐστέφανοί τε θεῶν θυσίαι θαλῖαι τε,
[310] παντοδαπαῖς ἐν ὥραις,
[311] ἥρ' ἢ τ' ἐπερχομένῳ Βρομία χάρις,
[312] εὐκελάδων τε χορῶν ἐρεθίσματα,
[313] καὶ μοῦσα βαρύβρομος αὐλῶν.

Anapæste

- [314] [Στρεψιάδης]: πρὸς τοῦ Διὸς ἀντιβολῶ σε φράσον, τίνες εἶσ' ὦ Σώκρατες αὐται
[315] αἱ φθειγξάμεναι τοῦτο τὸ σεμνόν; μῶν ἡρῶναί τινές εἰσιν;
[316] [Σωκράτης]: ἥκιστ' ἀλλ' οὐράναι Νεφέλαι μεγάλαι θεαὶ ἀνδράσιν ἀργοῖς·
[317] αἵπερ γνῶμην καὶ διάλεξιν καὶ νοῦν ἡμῖν παρέχουσιν
[318] καὶ τερατεῖαν καὶ περίλεξιν καὶ κροῦσιν καὶ κατάληψιν.
[319] [Στρεψιάδης]: ταῦτ' ἄρ' ἀκούσασ' αὐτῶν τὸ φθέγμ' ἢ ψυχὴ μου πεπότῃται,
[320] καὶ λεπτολογεῖν ἤδη ζητεῖ καὶ περὶ καπνοῦ στενολεσχεῖν,
[321] καὶ γνωμιδίῳ γνῶμην νύξασ' ἐτέρῳ λόγῳ ἀντιλογῆσαι·
[322] ὥστ' εἴ πως ἔστιν ἰδεῖν αὐτὰς ἤδη φανερώς ἐπιθυμῶ.
[323] [Σωκράτης]: βλέπε νυν δευρὶ πρὸς τὴν Πάρνηθ'· ἤδη γὰρ ὁρῶ κατιούσας
[324] ἡσυχῇ αὐτάς.
[324b] [Στρεψιάδης]: φέρε ποῦ; δεῖξον.
[324c] [Σωκράτης]: χωροῦσ' αὐται πάνυ πολλαὶ
[325] διὰ τῶν κοίλων καὶ τῶν δασέων, αὐται πλάγαι.
[325b] [Στρεψιάδης]: τί τὸ χρῆμα;
[326] ὥς οὐ καθορῶ.
[326b] [Σωκράτης]: παρὰ τὴν εἴσοδον.
[326c] [Στρεψιάδης]: ἤδη νυνὶ μόλις οὕτως.
[327] [Σωκράτης]: νῦν γέ τοι ἤδη καθορᾶς αὐτάς, εἰ μὴ λημᾶς κολοκύνταις.
[328] [Στρεψιάδης]: νῆ Δί' ἐγώγ', ὦ πολυτίμητοι· πάντα γὰρ ἤδη κατέχουσιν.
[329] [Σωκράτης]: ταύτας μέντοι σὺ θεὰς οὔσας οὐκ ἤδησθ' οὐδ' ἐνόμιζες;
[330] [Στρεψιάδης]: μὰ Δί' ἀλλ' ὁμίχλην καὶ δρόσον αὐτὰς ἡγούμην καὶ καπνὸν εἶναι.
[331] [Σωκράτης]: οὐ γὰρ μὰ Δί' οἴσθ' ὅτιη πλείστους αὐται βόσκουσι σοφιστάς,
[332] Θουριομάντεις ἰατροτέχνας σφραγιδονυχαργοκομήτας,
[333] κυκλίων τε χορῶν ἄσματοκάμπτας ἄνδρας μετεωροφένακας,
[334] οὐδὲν δρῶντας βόσκουσ' ἀργούς, ὅτι ταύτας μουσοποιοῦσιν.
[335] [Στρεψιάδης]: ταῦτ' ἄρ' ἐποιοῦν ὑγρᾶν Νεφελᾶν στρεπταιγλᾶν δάιον ὁρμάν,
[336] πλοκάμους θ' ἑκατογκεφάλα Τυφῶ πρημαινούσας τε θυέλλας,
[337] εἴτ' ἀερίας διεράς, γαμψοὺς οἰωνοὺς ἀερωνηχεῖς,
[338] ὄμβρους θ' ὑδάτων δροσερᾶν Νεφελᾶν· εἴτ' ἀντ' αὐτῶν κατέπινον
[339] κεστρᾶν τεμάχη μεγαλᾶν ἀγαθᾶν κρέα τ' ὀρνίθεια κιχηλᾶν.
[340] [Σωκράτης]: διὰ μέντοι τάσδ' οὐχὶ δικαίως;
[340b] [Στρεψιάδης]: λέξον δὴ μοι, τί παθοῦσαι,
[341] εἵπερ νεφέλαι γ' εἰσὶν ἀληθῶς, θνηταῖς εἵξασι γυναιξίν;
[342] οὐ γὰρ ἐκεῖναί γ' εἰσὶ τοιαῦται.
[342b] [Σωκράτης]: φέρε ποῖαι γάρ τινές εἰσιν;
[343] [Στρεψιάδης]: οὐκ οἶδα σαφῶς· εἵξασιν γοῦν ἐρίοισιν πεπταμένοισιν,
[344] κούχῃ γυναιξίν μὰ Δί' οὐδ' ὅτιοῦν· αὐταὶ δὲ ῥῖνας ἔχουσιν.
[345] [Σωκράτης]: ἀπόκριναί νυν ἅττ' ἂν ἔρωμαι.
[345b] [Στρεψιάδης]: λέγε νυν ταχέως ὃ τι βούλει.
[346] [Σωκράτης]: ἤδη ποτ' ἀναβλέψας εἶδες νεφέλην κενταύρῳ ὁμοίαν,
[347] ἢ παρδάλει ἢ λύκῳ ἢ ταύρῳ;
[347b] [Στρεψιάδης]: νῆ Δί' ἐγώγ'. εἴτα τί τοῦτο;
[348] [Σωκράτης]: γίγνονται πάνθ' ὃ τι βούλονται· κᾶτ' ἦν μὲν ἴδωσι κομήτην
[349] ἄγριόν τινα τῶν λασίων τούτων, οἶόνπερ τὸν Ξενοφάντου,
[350] σκώπτουσιν τὴν μανίαν αὐτοῦ κενταύροις ἥκασαν αὐτάς.
[351] [Στρεψιάδης]: τί γὰρ ἦν ἄρπαγα τῶν δημοσίων κατίδωσι Σίμωνι, τί δρῶσιν;
[352] [Σωκράτης]: ἀποφαίνουσαι τὴν φύσιν αὐτοῦ λύκοι ἐξαίφνης ἐγένοντο.
[353] [Στρεψιάδης]: ταῦτ' ἄρα ταῦτα Κλεώνυμον αὐταὶ τὸν ῥίψασπιν χθὲς ἰδοῦσαι,
[354] ὅτι δειλότατον τοῦτον ἑώρων, ἔλαφοι διὰ τοῦτ' ἐγένοντο.

[355] [Σωκράτης]: **καὶ νῦν γ' ὅτι Κλεισθένη εἶδον, ὁρᾷς, διὰ τοῦτ' ἐγένοντο γυναῖκες.**

Chor

Anapäste

[356] [Στρεψιάδης]: **χαίρετε τοῖνυν ὦ δέσποιναι· καὶ νῦν, εἶπερ τινὶ κάλλω,**

[357] **οὐρανομήκη ῥήξατε κάμοι φωνήν, ὦ παμβασίλειαι.**

[358] [Χορός]: **χαῖρ' ὦ πρεσβῦτα παλαιογενὲς θηρατὰ λόγων φιλομούσων,**

[359] **σύ τε λεπτοτάτων λήρων ἱερεῦ, φράζε πρὸς ἡμᾶς ὃ τι χρήζεις·**

[360] **οὐ γὰρ ἂν ἄλλω γ' ὑπακούσαιμεν τῶν νῦν μετεωροσοφιστῶν**

[361] **πλὴν ἢ Προδίκω, τῷ μὲν σοφίας καὶ γνώμης οὐνεκα, σοὶ δέ,**

[362] **ὅτι βρενθῦει τ' ἐν ταῖσιν ὁδοῖς καὶ τώφθαλμῷ παραβάλλεις,**

[363] **κάνυπόδητος κακὰ πόλλ' ἀνέχει κάφ' ἡμῖν σεμνοπροσωπεῖς.**

[364] [Στρεψιάδης]: **ὦ γῆ τοῦ φθέγματος, ὡς ἱερὸν καὶ σεμνὸν καὶ τερατῶδες.**

[365] [Σωκράτης]: **αὐται γὰρ τοι μόναι εἰσὶ θεαί, τᾶλλα δὲ πάντ' ἐστὶ φλύαρος.**

[366] [Στρεψιάδης]: **ὁ Ζεὺς δ' ἡμῖν, φέρε πρὸς τῆς γῆς, οὐλύμπιος οὐ θεὸς ἐστίν;**

[367] [Σωκράτης]: **ποῖος Ζεὺς; οὐ μὴ ληρήσεις· οὐδ' ἔστι Ζεὺς.**

[367b] [Στρεψιάδης]: **τί λέγεις σύ;**

[368] **ἀλλὰ τίς ὕει; τουτὶ γὰρ ἔμοιγ' ἀπόφηναι πρῶτον ἀπάντων.**

[369] [Σωκράτης]: **αὐται δήπου· μεγάλοις δέ σ' ἐγὼ σημείοις αὐτὸ διδάξω.**

[370] **φέρε ποῦ γὰρ πώποτ' ἄνευ Νεφελῶν ὕοντ' ἤδη τεθέασαι;**

[371] **καίτοι χρῆν αἰθρίας ὕειν αὐτόν, ταύτας δ' ἀποδημεῖν.**

[372] [Στρεψιάδης]: **νῆ τὸν Ἀπόλλω τοῦτό γέ τοι δὴ τῷ νῦν λόγῳ εὖ προσέφυσας·**

[373] **καίτοι πρότερον τὸν Δί' ἀληθῶς ὥμην διὰ κοσκίνου οὐρεῖν.**

[374] **ἀλλ' ὅστις ὁ βροντῶν ἐστὶ φράσον· τοῦτό με ποιεῖ τετρεμαίνειν.**

[375] [Σωκράτης]: **αὐται βροντῶσι κυλινδόμεναι.**

[375b] [Στρεψιάδης]: **τῷ τρόπῳ ὦ πάντα σὺ τολμῶν;**

[376] [Σωκράτης]: **ὅταν ἐμπλησθῶς ὕδατος πολλοῦ κάναγκασθῶσι φέρεσθαι,**

[377] **κατακρημνόμεναι πλήρεις ὄμβρου δι' ἀνάγκην, εἴτα βαρεῖαι**

[378] **εἰς ἀλλήλας ἐμπίπτουσαι ῥήγνυνται καὶ παταγοῦσιν.**

[379] [Στρεψιάδης]: **ὁ δ' ἀναγκάζων ἐστὶ τίς αὐτάς, οὐχ ὁ Ζεὺς, ὥστε φέρεσθαι;**

[380] [Σωκράτης]: **ἥκιστ' ἀλλ' αἰθέριος Δῖνος.**

[380b] [Στρεψιάδης]: **Δῖνος; τουτί μ' ἐλελήθειν,**

[381] **ὁ Ζεὺς οὐκ ὦν, ἀλλ' αὐτ' αὐτοῦ Δῖνος νυνὶ βασιλεύων.**

[382] **ἀτὰρ οὐδέν πω περὶ τοῦ πατάγου καὶ τῆς βροντῆς μ' ἐδίδαξας.**

[383] [Σωκράτης]: **οὐκ ἤκουσάς μου τὰς Νεφέλας ὕδατος μεστὰς ὅτι φημὶ**

[384] **ἐμπιπτούσας εἰς ἀλλήλας παταγεῖν διὰ τὴν πυκνότητα;**

[385] [Στρεψιάδης]: **φέρε τουτὶ τῷ χρῆ πιστεύειν;**

[385b] [Σωκράτης]: **ἀπὸ σαυτοῦ 'γὼ σε διδάξω.**

[386] **ἤδη ζωμοῦ Παναθηναίοις ἐμπλησθεὶς εἴτ' ἐταράχθης**

[387] **τὴν γαστέρα, καὶ κλόνος ἐξαίφνης αὐτὴν διεκορκορύγησεν;**

[388] [Στρεψιάδης]: **νῆ τὸν Ἀπόλλω καὶ δεινὰ ποιεῖ γ' εὐθύς μοι, καὶ τετάρακται**

[389] **χῶσπερ βροντὴ τὸ ζωμίδιον παταγεῖ καὶ δεινὰ κέκραγεν·**

[390] **ἀτρέμας πρῶτον παππᾶξ παππάξ, κᾶπειτ' ἐπάγει παπαπαππάξ,**

[391] **χῶταν χέζω, κομιδῇ βροντᾶ παπαπαππᾶξ ὥσπερ ἐκεῖναι.**

[392] [Σωκράτης]: **σκέψαι τοῖνυν ἀπὸ γαστριδίου τυννουτοῦ οἷα πέπορδας·**

[393] **τὸν δ' Ἄερα τόνδ' ὄντ' ἀπέραντον πῶς οὐκ εἰκὸς μέγα βροντᾶν;**

[394] [Στρεψιάδης]: **ταῦτ' ἄρα καὶ τῶνόματ' ἀλλήλοιν βροντὴ καὶ πορδὴ ὁμοίω.**

[395] **ἀλλ' ὁ κεραυνὸς πόθεν αὖ φέρεται λάμπων πυρί, τοῦτο δίδαξον,**

[396] **καὶ καταφρύγει βάλλων ἡμᾶς, τοὺς δὲ ζῶντας περιφλύει;**

[397] **τοῦτον γὰρ δὴ φανερώς ὁ Ζεὺς ἴησ' ἐπὶ τοὺς ἐπιόρκους.**

[398] [Σωκράτης]: καὶ πῶς ὦ μῶρε σὺ καὶ Κρονίων ὄζων καὶ βεκκεσέληνε,
[399] εἴπερ βάλλει τοὺς ἐπιόρκους, δῆτ' οὐχὶ Σίμων' ἐνέπρησεν
[400] οὐδὲ Κλεώνυμον οὐδὲ Θέωρον; καίτοι σφόδρα γ' εἶς' ἐπίορκοι·
[401] ἀλλὰ τὸν αὐτοῦ γε νεῶν βάλλει καὶ Σούνιον ἄκρον Ἀθηνέων
[402] καὶ τὰς δρυὺς τὰς μεγάλας· τί μαθών; οὐ γὰρ δὴ δρυὺς γ' ἐπιορκεῖ.
[403] [Στρεψιάδης]: οὐκ οἶδ'· ἀτὰρ εὖ σὺ λέγειν φαίνει. τί γὰρ ἐστὶν δῆθ' ὁ κεραυνός;
[404] [Σωκράτης]: ὅταν ἐς ταύτας ἄνεμος ξηρὸς μετεωρισθεὶς κατακλησθῇ,
[405] ἔνδοθεν αὐτὰς ὥσπερ κύστιν φυσᾷ, κᾶπειθ' ὑπ' ἀνάγκης
[406] ῥήξας αὐτὰς ἔξω φέρεται σοβαρὸς διὰ τὴν πυκνότητα,
[407] ὑπὸ τοῦ ῥοίβου καὶ τῆς ρύμης αὐτὸς ἑαυτὸν κατακάων.
[408] [Στρεψιάδης]: νῆ Δί' ἐγὼ γοῦν ἀτεχνῶς ἔπαθον τουτί ποτε Διασίοισιν
[409] ὀπτῶν γαστέρα τοῖς συγγενέσιν, κᾶτ' οὐκ ἔσχων ἀμελήσας·
[410] ἢ δ' ἄρ' ἐφυσᾷτ', εἴτ' ἐξαίφνης διαλακῆσασα πρὸς αὐτῷ
[411] τῷφθαλμῷ μου προσετίλησεν καὶ κατέκαυσεν τὸ πρόσωπον.
[412] [Χορός]: ὦ τῆς μεγάλης ἐπιθυμίας σοφίας ἄνθρωπε παρ' ἡμῶν,
[413] ὥς εὐδαίμων ἐν Ἀθηναίοις καὶ τοῖς Ἑλλήσι γενήσῃ,
[414] εἰ μνήμων εἴ καὶ φροντιστὴς καὶ τὸ ταλαίπωρον ἔνεστιν
[415] ἐν τῇ ψυχῇ, καὶ μὴ κάμνεις μήθ' ἐστὼς μήτε βαδίζων,
[416] μήτε ῥιγῶν ἄχθει λίαν μήτ' ἀριστᾶν ἐπιθυμεῖς,
[417] οἴνου τ' ἀπέχει καὶ γυμνασίῳ καὶ τῶν ἄλλων ἀνοήτων,
[418] καὶ βέλτιστον τοῦτο νομίζεις, ὅπερ εἰκὸς δεξιὸν ἄνδρα,
[419] νικᾶν πράττων καὶ βουλεύων καὶ τῇ γλώττῃ πολεμίζων.
[420] [Στρεψιάδης]: ἀλλ' οὐνεκά γε ψυχῆς στερρᾶς δυσκολοκοίτου τε μερίμνης
[421] καὶ φειδωλοῦ καὶ τρυσιβίου γαστρὸς καὶ θυμβρεπιδείπνου,
[422] ἀμέλει θαρρῶν οὐνεκα τούτων ἐπιχαλκεύειν παρέχοιμ' ἄν.
[423] [Σωκράτης]: ἄλλο τι δῆτ' οὖν νομιεῖς ἤδη θεὸν οὐδένα πλὴν ἅπερ ἡμεῖς,
[424] τὸ Χάος τουτί καὶ τὰς Νεφέλας καὶ τὴν γλῶτταν, τρία ταυτί;
[425] [Στρεψιάδης]: οὐδ' ἂν διαλεχθεῖν γ' ἀτεχνῶς τοῖς ἄλλοις οὐδ' ἂν ἀπαντῶν·
[426] οὐδ' ἂν θύσαιμ', οὐδ' ἂν σπείσαιμ', οὐδ' ἐπιθείην λιβανωτόν.
[427] [Χορός]: λέγε νυν ἡμῖν ὅ τι σοι δρῶμεν θαρρῶν, ὥς οὐκ ἀτυχῆσεις
[428] ἡμᾶς τιμῶν καὶ θαυμάζων καὶ ζητῶν δεξιὸς εἶναι.
[429] [Στρεψιάδης]: ὦ δέσποιναι δέομαι τοίνυν ὑμῶν τουτί πάνυ μικρόν,
[430] τῶν Ἑλλήνων εἶναι με λέγειν ἑκατὸν σταδίοισιν ἄριστον.
[431] [Χορός]: ἀλλ' ἔσται σοι τοῦτο παρ' ἡμῶν· ὥστε τὸ λοιπὸν γ' ἀπὸ τουδὶ
[432] ἐν τῷ δήμῳ γνώμας οὐδεὶς νικήσῃ πλείονας ἢ σύ.
[433] [Στρεψιάδης]: μὴ 'μοί γε λέγειν γνώμας μεγάλας· οὐ γὰρ τούτων ἐπιθυμῶ,
[434] ἀλλ' ὅσ' ἑμαυτῷ στρεψοδικῆσαι καὶ τοὺς χρήστας διολισθεῖν.
[435] [Χορός]: τεύξει τοίνυν ὧν ἱμεῖρες· οὐ γὰρ μεγάλων ἐπιθυμεῖς.
[436] ἀλλὰ σεαυτὸν θαρρῶν παράδος τοῖς ἡμετέροις προπόλοισιν.
[437] [Στρεψιάδης]: δράσω ταῦθ' ὑμῖν πιστεύσας· ἢ γὰρ ἀνάγκη με πιέζει
[438] διὰ τοὺς ἵππους τοὺς κοππατίας καὶ τὸν γάμον ὅς μ' ἐπέτριψεν.
[439] νῦν οὖν ἀτεχνῶς ὅ τι βούλονται
[440] τουτί τούμδον σῶμ' αὐτοῖσιν
[441] παρέχω, τύπτειν πεινῆν διψῆν
[442] αὐχμεῖν ῥιγῶν ἀσκὸν δείρειν,
[443] εἴπερ τὰ χρέα διαφευξοῦμαι,
[444] τοῖς τ' ἀνθρώποις εἶναι δόξω
[445] θρασὺς εὐγλωττος τολμηρὸς ἴτης
[446] βδελυρὸς ψευδῶν συγκολλητῆς
[447] εὐρησιεπὴς περίτριμμα δικῶν
[448] κύρβις κρόταλον κίναδος τρύμη
[449] μάσθλης εἴρων γλοιὸς ἀλαζῶν

[450] κέντρων μιὰρὸς στρόφις ἀργαλέος
[451] ματιολοιχός·
[452] ταῦτ' εἴ με καλοῦς' ἀπαντῶντες,
[453] δρώντων ἀτεχνῶς ὅ τι χρήζουσιν,
[454] κεῖ βούλονται
[455] νῆ τὴν Δήμητρ' ἔκ μου χορδὴν
[456] τοῖς φροντισταῖς παραθέντων.

Lyrik

[457] [Χορός]: λῆμα μὲν πάρεστι τῷδέ γ'
[458] οὐκ ἄτολμον ἀλλ' ἔτοιμον. ἴσθι δ' ὥς
[459] ταῦτα μαθὼν παρ' ἑμοῦ κλέος οὐρανόμηκες
[460] ἐν βροτοῖσιν ἔξεις.
[461] [Στρεψιάδης]: τί πείσομαι;
[462] [Χορός]: τὸν πάντα χρόνον μετ' ἑμοῦ
[463] ζηλωτότατον βίον ἀνθρώπων διάξεις.
[465] [Στρεψιάδης]: ἄρά γε τοῦτ' ἄρ' ἐγὼ ποτ'
[467] ὄψομαι;
[467b] [Χορός]: ὥστε γέ σου πολλοὺς ἐπὶ ταῖσι θύραις ἀεὶ καθῆσθαι,
[470] βουλομένους ἀνακοινοῦσθαί τε καὶ ἐς λόγον ἐλθεῖν
[471] πράγματα κἀντιγραφὰς πολλῶν ταλάντων,
[475] ἄξια σῇ φρενὶ συμβουλευσομένους μετὰ σοῦ.

Anapäste

[476] [Χορός]: ἀλλ' ἐγχείρει τὸν πρεσβύτην ὅ τι περ μέλλεις προδιδάσκειν,
[477] καὶ διακίνει τὸν νοῦν αὐτοῦ καὶ τῆς γνώμης ἀποπειρῶ.

Episode

[478] [Σωκράτης]: ἄγε δὴ κάτειπέ μοι σὺ τὸν σαυτοῦ τρόπον,
[479] ἵν' αὐτὸν εἰδῶς ὅστις ἐστὶ μηχανὰς
[480] ἦδη 'πὶ τούτοις πρὸς σὲ καινὰς προσφέρω.
[481] [Στρεψιάδης]: τί δέ; τειχομαχεῖν μοι διανοεῖ πρὸς τῶν θεῶν;
[482] [Σωκράτης]: οὐκ, ἀλλὰ βραχέα σου πυθέσθαι βούλομαι.
[483] ἦ μνημονικὸς εἶ;
[483b] [Στρεψιάδης]: δύο τρόπῳ νῆ τὸν Δία·
[484] ἦν μὲν γὰρ ὀφείληταί τί μοι, μνήμων πάνυ·
[485] ἐὰν δ' ὀφείλω, σχέτλιος, ἐπιλήσμων πάνυ.
[486] [Σωκράτης]: ἔνεστι δῆτα μανθάνειν ἐν τῇ φύσει;
[487] [Στρεψιάδης]: λέγειν μὲν οὐκ ἔνεστ', ἀποστερεῖν δ' ἔνι.
[488] [Σωκράτης]: πῶς οὖν δυνήσει μανθάνειν;
[488b] [Στρεψιάδης]: ἀμέλει καλῶς.
[489] [Σωκράτης]: ἄγε νυν ὅπως, ὅταν τι προβάλλω σοι σοφὸν
[490] περὶ τῶν μετεώρων, εὐθέως ὑφαρπάσει.
[491] [Στρεψιάδης]: τί δαί; κυνηδὸν τὴν σοφίαν σιτήσομαι;
[492] [Σωκράτης]: ἄνθρωπος ἀμαθὴς οὕτοσὶ καὶ βάρβαρος.
[493] δέδοικά σ' ὧ πρεσβῦτα μὴ πληγῶν δέει.
[494] φέρ' ἴδω τί δρᾷς, ἦν τίς σε τύπτῃ;
[494b] [Στρεψιάδης]: τύπτομαι,
[495] ἔπειτ' ἐπισχὼν ὀλίγον ἐπιμαρτύρομαι,
[496] εἴτ' αὖθις ἀκαρῇ διαλιπὼν δικάζομαι.

[497] [Σωκράτης]: ἴθι νυν κατάθου θοίμάτιον.
 [497b] [Στρεψιάδης]: ἡδίκηκά τι;
 [498] [Σωκράτης]: οὐκ, ἀλλὰ γυμνοὺς εἰσιέναι νομίζεται.
 [499] [Στρεψιάδης]: ἀλλ' οὐχὶ φωράσων ἔγωγ' εἰσέρχομαι.
 [500] [Σωκράτης]: κατάθου. τί ληρεῖς;
 [500b] [Στρεψιάδης]: εἶπε δὴ νὺν μοι·
 [500c] [Σωκράτης]: τὸ τί;
 [501] [Στρεψιάδης]: ἦν ἐπιμελὴς ὦ καὶ προθύμως μανθάνω,
 [502] τῷ τῶν μαθητῶν ἐμφορῆς γενήσομαι;
 [503] [Σωκράτης]: οὐδὲν διοίσεις Χαιρεφῶντος τὴν φύσιν.
 [504] [Στρεψιάδης]: οἴμοι κακοδαίμων ἡμιθνής γενήσομαι.
 [505] [Σωκράτης]: οὐ μὴ λαλήσεις, ἀλλ' ἀκολουθήσεις ἐμοὶ
 [506] ἀνύσας τι δευρὶ θᾶττον;
 [506b] [Στρεψιάδης]: ἐς τὼ χεῖρέ νυν
 [507] δός μοι μελιτοῦτταν πρότερον· ὥς δέδοικ' ἐγὼ
 [508] εἴσω καταβαίνων ὥσπερ ἐς Τροφωνίου.
 [509] [Σωκράτης]: χώρει· τί κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν;

Parabasis

Vorspiel

[510] [Χορός]: ἀλλ' ἴθι χαίρων τῆς ἀνδρείας
 [511] οὔνεκα ταύτης.
 [512] εὐτυχία γένοιτο τάνθρωπῳ,
 [513] ὅτι προήκων
 [514] ἐς βαθὺ τῆς ἡλικίας
 [515] νεωτέροις τὴν φύσιν αὐτοῦ
 [516] πράγμασιν χρωτίζεται
 [517] καὶ σοφίαν ἐπασκεῖ.

Parabasis

[518] [Χορός]: ὦ θεώμενοι κατερῶ πρὸς ὑμᾶς ἐλευθέρως
 [519] τάληθῇ νῆ τὸν Διόνυσον τὸν ἐκθρέψαντά με.
 [520] οὔτω νικήσαιμί τ' ἐγὼ καὶ νομιζοίμην σοφός,
 [521] ὥς ὑμᾶς ἡγούμενος εἶναι θεατὰς δεξιούς
 [522] καὶ ταύτην σοφώτατ' ἔχειν τῶν ἐμῶν κωμῳδιῶν,
 [523] πρῶτους ἡξίωσ' ἀναγεῦσ' ὑμᾶς, ἢ παρέσχε μοι
 [524] ἔργον πλεῖστον· εἴτ' ἀνεχώρουν ὑπ' ἀνδρῶν φορτικῶν
 [525] ἡττηθεὶς οὐκ ἄξιος ὢν· ταῦτ' οὖν ὑμῖν μέμφομαι
 [526] τοῖς σοφοῖς, ὧν οὔνεκ' ἐγὼ ταῦτ' ἐπραγματευόμην.
 [527] ἀλλ' οὐδ' ὥς ὑμῶν ποθ' ἐκὼν προδώσω τοὺς δεξιούς.
 [528] ἐξ ὅτου γὰρ ἐνθάδ' ὑπ' ἀνδρῶν, οἷς ἡδὺ καὶ λέγειν,
 [529] ὁ σώφρων τε χῶ καταπύγων ἄριστ' ἠκουσάτην,
 [530] κάγῳ, παρθένος γὰρ ἔτ' ἦν, κούκ ἐξῆν πῶ μοι τεκεῖν,
 [531] ἐξέθηκα, παῖς δ' ἐτέρα τις λαβοῦσ' ἀνείλετο,
 [532] ὑμεῖς δ' ἐξεθρέψατε γενναίως κάπαιδεύσατε·
 [533] ἐκ τούτου μοι πιστὰ παρ' ὑμῖν γνώμης ἔσθ' ὄρκια.
 [534] νῦν οὖν Ἠλέκτραν κατ' ἐκείνην ἥδ' ἡ κωμῳδία
 [535] ζητοῦσ' ἤλθ', ἣν που 'πιτύχη θεαταῖς οὔτω σοφοῖς·
 [536] γινώσεται γάρ, ἥνπερ ἴδῃ, τάδε λφοῦ τὸν βόστρυχον.

[537] ὥς δὲ σῶφρων ἐστὶ φύσει σκέψασθ'· ἥτις πρῶτα μὲν
[538] οὐδὲν ἦλθε ῥαψαμένη σκυτίον καθειμένον
[539] ἐρυθρὸν ἐξ ἄκρου παχύ, τοῖς παιδίοις ἴν' ἢ γέλως·
[540] οὐδ' ἔσκωψε τοὺς φαλακρούς, οὐδὲ κόρδαχ' εἵλκυσεν,
[541] οὐδὲ πρεσβύτης ὁ λέγων τᾶπη τῇ βακτηρίᾳ
[542] τύπτει τὸν παρόντ' ἀφανίζων πονηρὰ σκώμματα,
[543] οὐδ' εἰσῆξε δᾶδας ἔχουσ', οὐδ' ἰοῦ ἰοῦ βοᾶ,
[544] ἀλλ' αὐτῇ καὶ τοῖς ἔπεσιν πιστεύουσ' ἐλήλυθεν.
[545] κάγῳ μὲν τοιοῦτος ἀνὴρ ὦν ποιητῆς οὐ κομῶ,
[546] οὐδ' ὑμᾶς ζητῶ ἔξαπατᾶν δις καὶ τρίς ταῦτ' εἰσάγων,
[547] ἀλλ' αἰὲ καὶνὰς ἰδέας ἐσφέρων σοφίζομαι,
[548] οὐδὲν ἀλλήλαισιν ὁμοίας καὶ πάσας δεξιᾶς·
[549] ὃς μέγιστον ὄντα Κλέων' ἔπαισ' ἐς τὴν γαστέρα,
[550] κούκ ἐτόλμησ' αὖθις ἐπεμπεδῆσ' αὐτῷ κειμένῳ.
[551] οὗτοι δ', ὥς ἅπαξ παρέδωκεν λαβὴν Ὑπέρβολος,
[552] τοῦτον δειλαῖον κολετρῶσ' αἰὲ καὶ τὴν μητέρα.
[553] Εὐπολὶς μὲν τὸν Μαρικᾶν πρῶτιστον παρείλκυσεν
[554] ἐκστρέψας τοὺς ἡμετέρους Ἰππέας κακὸς κακῶς,
[555] προσθεὶς αὐτῷ γραῦν μεθύσῃν τοῦ κόρδακος οὐνεχ', ἦν
[556] Φρύνιχος πάλαι πεποίηχ', ἦν τὸ κῆτος ἦσθιεν.
[557] εἴθ' Ἑρμιππος αὖθις ἐποίησεν εἰς Ὑπέρβολον,
[558] ἄλλοι τ' ἤδη πάντες ἐρείδουσιν εἰς Ὑπέρβολον,
[559] τὰς εἰκοὺς τῶν ἐγχέλεων τὰς ἐμὰς μιμούμενοι.
[560] ὅστις οὖν τούτοις γελᾷ, τοῖς ἐμοῖς μὴ χαιρέτω·
[561] ἦν δ' ἐμοὶ καὶ τοῖσιν ἐμοῖς εὐφραίνεσθ' εὐρήμασιν,
[562] ἐς τὰς ὥρας τὰς ἐτέρας εὖ φρονεῖν δοκήσετε.

Strophe

[563] [Χορός]: ὕψιμέδοντα μὲν θεῶν
[564] Ζῆνα τύραννον ἐς χορὸν
[565] πρῶτα μέγαν κικλήσκω·
[566] τόν τε μεγασθενῆ τριαίνης ταμίαν,
[567] γῆς τε καὶ ἀλμυρᾶς θαλάσσης ἄγριον μοχλευτήν·
[568] καὶ μεγαλῶνυμον ἡμέτερον πατέρ'
[570] Αἰθέρα σεμνότατον βιοθρέμμονα πάντων·
[571] τόν θ' ἵππονῶμαν, ὃς ὑπερλάμπροισ
[572] ἀκτῖσιν κατέχει
[573] γῆς πέδον μέγας ἐν θεοῖς
[574] ἐν θνητοῖσί τε δαίμων.

Epirrhema

[575] [Χορός]: ὦ σοφώτατοι θεαταὶ δεῦρο τὸν νοῦν προσέχετε.
[576] ἡδίκημένοι γὰρ ὑμῖν μεμφόμεσθ' ἐναντίον·
[577] πλεῖστα γὰρ θεῶν ἀπάντων ὠφελοῦσαις τὴν πόλιν,
[578] δαιμόνων ἡμῖν μόναις οὐ θύετ' οὐδὲ σπένδετε,
[579] αἵτινες τηροῦμεν ὑμᾶς. ἦν γὰρ ἢ τις ἔξοδος
[580] μηδενὶ ξὺν νῶ, τότε ἢ βροντῶμεν ἢ ψακάζομεν.
[581] εἴτα τὸν θεοῖσιν ἐχθρὸν βυρσοδέψην Παφλαγόνα
[582] ἡνίχ' ἡρεῖσθε στρατηγόν, τὰς ὀφρῦς συνήγομεν
[583] κάποιοῦμεν δεινά, βροντῇ δ' ἐρράγη δι' ἀστραπῆς·
[584] ἢ σελήνη δ' ἐξέλειπε τὰς ὁδοὺς, ὁ δ' ἥλιος

[585] τὴν θρυαλλίδ' εἰς ἑαυτὸν εὐθέως ξυνελκύσας
[586] οὐ φανεῖν ἔφασκεν ὑμῖν, εἰ στρατηγήσει Κλέων.
[587] ἀλλ' ὅμως εἴλεσθε τοῦτον. φασὶ γὰρ δυσβουλίαν
[588] τῇδε τῇ πόλει προσεῖναι, ταῦτα μέντοι τοὺς θεοὺς
[589] ἄττ' ἂν ὑμεῖς ἐξαμάρτητ' ἐπὶ τὸ βέλτιον τρέπειν.
[590] ὥς δὲ καὶ τοῦτο ξυνοίσει ραδίως διδάξομεν·
[591] ἦν Κλέωνα τὸν λάρων δώρων ἐλόντες καὶ κλοπῆς
[592] εἴτα φιμώσητε τούτου τῷ ξύλῳ τὸν αὐχένα,
[593] αὖθις ἐς τάρχαϊον ὑμῖν, εἴ τι κάζημάρτετε,
[594] ἐπὶ τὸ βέλτιον τὸ πρᾶγμα τῇ πόλει συνοίσεται.

Antistrophe

[595] [Χορός]: ἀμφί μοι αὖτε Φοῖβ' ἄναξ
[596] Δήλιε Κυνθίαν ἔχων
[597] ὑψικέρατα πέτραν,
[598] ἥ τ' Ἐφέσου μάκαιρα πάγχρυσον ἔχεις
[600] οἶκον ἐν ᾧ κόραι σε Λυδῶν μεγάλως σέβουσιν,
[601] ἥ τ' ἐπιχώριος ἡμετέρα θεὸς
[602] αἰγίδος ἡνίοχος πολιοῦχος Ἀθάνα,
[603] Παρνασσίαν θ' ὅς κατέχων
[604] πέτραν σὺν πεύκαις σελαγεῖ
[605] Βάκχαις Δελφίσιν ἐμπρέπων,
[606] κωμαστής Διόνυσος.

Antepirrhema

[607] [Χορός]: ἡνίχ' ἡμεῖς δεῦρ' ἀφορμᾶσθαι παρεσκευάσμεθα,
[608] ἡ σελήνη συντυχοῦσ' ἡμῖν ἐπέστειλεν φράσαι,
[609] πρῶτα μὲν χαίρειν Ἀθηναίοισι καὶ τοῖς ξυμμάχοις·
[610] εἴτα θυμαίνειν ἔφασκε· δεινὰ γὰρ πεπονθέναι
[611] ὠφελουῖσ' ὑμᾶς ἅπαντας οὐ λόγοις ἀλλ' ἐμφανῶς.
[612] πρῶτα μὲν τοῦ μηνὸς ἐς δᾶδ' οὐκ ἔλαττον ἢ δραχμήν,
[613] ὥστε καὶ λέγειν ἅπαντας ἐξιόντας ἐσπέρας,
[614] μὴ πρίη παῖ δᾶδ', ἐπειδὴ φῶς σεληναίας καλόν.
[615] ἄλλα τ' εὖ δρᾶν φησιν, ὑμᾶς δ' οὐκ ἄγειν τὰς ἡμέρας
[616] οὐδὲν ὀρθῶς, ἀλλ' ἄνω τε καὶ κάτω κυδοιδοπᾶν·
[617] ὥστ' ἀπειλεῖν φησιν αὐτῇ τοὺς θεοὺς ἐκάστοτε
[618] ἡνίκ' ἂν ψευσθῶσι δείπνου κάπῳσι οἴκαδε,
[619] τῆς ἐορτῆς μὴ τυχόντες κατὰ λόγον τῶν ἡμερῶν.
[620] κῆθ' ὅταν θύειν δέη, στρεβλοῦτε καὶ δικάζετε·
[621] πολλάκις δ' ἡμῶν ἀγόντων τῶν θεῶν ἀπαστίαν,
[622] ἡνίκ' ἂν πενθῶμεν ἢ τὸν Μέμνον' ἢ Σαρπηδόνα,
[623] σπένδεθ' ὑμεῖς καὶ γελᾶτ'. ἀνθ' ὧν λαχὼν Ὑπέρβολος
[624] τῆτες ἱερομνημονεῖν, κάπειθ' ὑφ' ἡμῶν τῶν θεῶν
[625] τὸν στέφανον ἀφηρέθη· μᾶλλον γὰρ οὕτως εἴσεται
[626] κατὰ σελήνην ὥς ἄγειν χρὴ τοῦ βίου τὰς ἡμέρας.

Lyrische Szene

- [627] [Σωκράτης]: **μὰ τὴν Ἀναπνοὴν μὰ τὸ Χάος μὰ τὸν Ἀέρα**
[628] **οὐκ εἶδον οὕτως ἄνδρ' ἄγροικον οὐδένα**
[629] **οὐδ' ἄπορον οὐδὲ σκαιὸν οὐδ' ἐπιλήσμονα·**
[630] **ὅστις σκαλαθυρμάτι' ἄττα μικρὰ μανθάνων**
[631] **ταῦτ' ἐπιλέλησται πρὶν μαθεῖν· ὅμως γε μὴν**
[632] **αὐτὸν καλῶ θύραζε δευρὶ πρὸς τὸ φῶς.**
[633] **ποῦ Στρεψιάδης; ἔξει τὸν ἀσκάντην λαβών;**
[634] [Στρεψιάδης]: **ἀλλ' οὐκ ἔωσί μ' ἐξενεγκεῖν οἱ κόρεις.**
[635] [Σωκράτης]: **ἀνύσας τι κατάθου καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν.**
[635b] [Στρεψιάδης]: **ἰδοῦ.**
[636] [Σωκράτης]: **ἄγε δὴ τί βούλει πρῶτα νυνὶ μανθάνειν**
[637] **ῶν οὐκ ἐδιδάχθης πώποτ' οὐδέν; εἰπέ μοι.**
[638] **πότερα περὶ μέτρων ἢ περὶ ἐπῶν ἢ ρυθμῶν;**
[639] [Στρεψιάδης]: **περὶ τῶν μέτρων ἔγωγ'· ἐναγχος γάρ ποτε**
[640] **ὕπ' ἀλφिताμοιβοῦ παρεκόπην διχοινίκῳ.**
[641] [Σωκράτης]: **οὐ τοῦτ' ἐρωτῶ σ', ἀλλ' ὅ τι κάλλιστον μέτρον**
[642] **ἡγεῖ· πότερα τὸ τρίμετρον ἢ τὸ τετράμετρον;**
[643] [Στρεψιάδης]: **ἐγὼ μὲν οὐδὲν πρότερον ἡμιεκτέου.**
[644] [Σωκράτης]: **οὐδὲν λέγεις ὦνθρωπε.**
[644b] [Στρεψιάδης]: **περίδου νυν ἐμοί,**
[645] **εἰ μὴ τετράμετρόν ἐστιν ἡμιεκτέον.**
[646] [Σωκράτης]: **ἐς κόρακας, ὡς ἄγροικος εἶ καὶ δυσμαθής.**
[647] **ταχύ γ' ἂν δύναιο μανθάνειν περὶ ρυθμῶν.**
[648] [Στρεψιάδης]: **τί δέ μ' ὠφελήσουσ' οἱ ρυθμοὶ πρὸς τάλφिता;**
[649] [Σωκράτης]: **πρῶτον μὲν εἶναι κομπῶν ἐν συνουσίᾳ,**
[650] **ἐπαίονθ' ὁποῖός ἐστι τῶν ρυθμῶν**
[651] **κατ' ἐνόπλιον, χῳποῖος αὖ κατὰ δάκτυλον.**
[652] [Στρεψιάδης]: **κατὰ δάκτυλον; νῆ τὸν Δί', ἀλλ' οἶδ'.**
[652b] [Σωκράτης]: **εἰπέ δή.**
[653] [Στρεψιάδης]: **τίς ἄλλος ἀντὶ τουτουὶ τοῦ δακτύλου;**
[654] **πρὸ τοῦ μέν, ἔτ' ἐμοῦ παιδὸς ὄντος, οὐτοσί.**
[655] [Σωκράτης]: **ἀγρεῖος εἶ καὶ σκαιός.**
[655b] [Στρεψιάδης]: **οὐ γὰρ ὦζυρὲ**
[656] **τούτων ἐπιθυμῶ μανθάνειν οὐδέν.**
[656b] [Σωκράτης]: **τί δαί;**
[657] [Στρεψιάδης]: **ἐκεῖν' ἐκεῖνο, τὸν ἀδικώτατον λόγον.**
[658] [Σωκράτης]: **ἀλλ' ἔτερα δεῖ σε πρότερα τούτου μανθάνειν,**
[659] **τῶν τετραπόδων ἄττ' ἐστὶν ὀρθῶς ἄρρενα.**
[660] [Στρεψιάδης]: **ἀλλ' οἶδ' ἔγωγε τάρρεν', εἰ μὴ μαίνομαι·**
[661] **κριὸς τράγος ταῦρος κύων ἀλεκτρυών.**
[662] [Σωκράτης]: **ὀρθῶς δὲ πάσχεις; τήν τε θήλειαν καλεῖς**
[663] **ἀλεκτρυόνα κατὰ ταύτῃ καὶ τὸν ἄρρενα.**
[664] [Στρεψιάδης]: **πῶς δὴ φέρ';**
[664b] [Σωκράτης]: **ὅπως; ἀλεκτρυὼν κάλεκτρυών.**
[665] [Στρεψιάδης]: **νῆ τὸν Ποσειδῶ. νῦν δὲ πῶς με χρή καλεῖν;**
[666] [Σωκράτης]: **ἀλεκτρύαιναν, τὸν δ' ἕτερον ἀλέκτορα.**
[667] [Στρεψιάδης]: **ἀλεκτρύαιναν; εὔ γε νῆ τὸν Ἀέρα·**
[668] **ὥστ' ἀντὶ τούτου τοῦ διδάγματος μόνου**
[669] **διαλφισώσω σου κύκλῳ τὴν κάρδοπον.**
[670] [Σωκράτης]: **ἰδοὺ μάλ' αὖθις τοῦθ' ἕτερον· τὴν κάρδοπον**

- [671] ἄρρενα καλεῖς θήλειαν οὔσαν.
- [671b] [Στρεψιάδης]: τῷ τρόπῳ
- [672] ἄρρενα καλῶ ἔγῳ κάρδοπον;
- [672b] [Σωκράτης]: μάλιστά γε,
- [673] ὥσπερ γε καὶ Κλεώνυμον.
- [673b] [Στρεψιάδης]: πῶς δῆ; φράσον.
- [674] [Σωκράτης]: ταῦτόν δύνатаί σοι κάρδοπος Κλεωνύμῳ.
- [675] [Στρεψιάδης]: ἀλλ' ὦγάθ' οὐδ' ἦν κάρδοπος Κλεωνύμῳ,
- [676] ἀλλ' ἐν θυεῖα στρογγύλῃ γ' ἂν ἐμάττετο.
- [677] ἀτὰρ τὸ λοιπὸν πῶς με χρὴ καλεῖν;
- [677b] [Σωκράτης]: ὅπως;
- [678] τὴν καρδόπην, ὥσπερ καλεῖς τὴν Σωστράτην.
- [679] [Στρεψιάδης]: τὴν καρδόπην θήλειαν;
- [679b] [Σωκράτης]: ὀρθῶς γὰρ λέγεις.
- [680] [Στρεψιάδης]: ἐκεῖνο δ' ἦν ἄν, καρδόπη, Κλεωνύμη.
- [681] [Σωκράτης]: ἔτι δῆ γε περὶ τῶν ὀνομάτων μαθεῖν σε δεῖ,
- [682] ἅττ' ἄρρεν' ἐστίν, ἅττα δ' αὐτῶν θήλεα.
- [683] [Στρεψιάδης]: ἀλλ' οἶδ' ἔγωγ' ἃ θήλε' ἐστίν.
- [683b] [Σωκράτης]: εἰπέ δῆ.
- [684] [Στρεψιάδης]: Λύσιλλα Φίλιννα Κλειταγόρα Δημητρία.
- [685] [Σωκράτης]: ἄρρενα δὲ ποῖα τῶν ὀνομάτων;
- [685b] [Στρεψιάδης]: μυρία.
- [686] Φιλόξενος Μελησίας Ἀμυνίας.
- [687] [Σωκράτης]: ἀλλ' ὦ πόνηρε ταῦτά γ' ἐστ' οὐκ ἄρρενα.
- [688] [Στρεψιάδης]: οὐκ ἄρρεν' ὑμῖν ἐστίν;
- [688b] [Σωκράτης]: οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ
- [689] πῶς ἂν καλέσειας ἐντυχὼν Ἀμυνία;
- [690] [Στρεψιάδης]: ὅπως ἄν; ὠδί, δεῦρο δεῦρ' Ἀμυνία.
- [691] [Σωκράτης]: ὀρᾷς; γυναῖκα τὴν Ἀμυνίαν καλεῖς.
- [692] [Στρεψιάδης]: οὐκ οὐν δικαίως ἦτις οὐ στρατεύεται;
- [693] ἀτὰρ τί ταῦθ' ἃ πάντες ἴσμεν μανθάνω;
- [694] [Σωκράτης]: οὐδὲν μὰ Δί' ἀλλὰ κατακλινεῖς δευρὶ —
- [694b] [Στρεψιάδης]: τί δρῶ;
- [695] [Σωκράτης]: ἐκφρόντισόν τι τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων.
- [696] [Στρεψιάδης]: μὴ δῆθ' ἰκετεύω σ' ἐνγεταῦθ'· ἀλλ' εἴ γε χρὴ,
- [697] χαμαὶ μ' ἔασον αὐτὰ ταῦτ' ἐκφροντίσαι.
- [698] [Σωκράτης]: οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα.
- [698b] [Στρεψιάδης]: κακοδαίμων ἐγώ,
- [699] οἶαν δίκην τοῖς κόρεσι δώσω τήμερον.

Strophe

- [700] [Χορός]: φρόντιζε δὴ καὶ διάθρει πάντα τρόπον τε σαυτὸν
- [701] στρόβει πυκνώσας.
- [702] ταχὺς δ', ὅταν εἰς ἄπορον πέσης,
- [703] ἐπ' ἄλλο πῆδα
- [705] νόημα φρενός· ὕπνος δ' ἀπέστω γλυκύθυμος ὁμμάτων.
- [706] [Χορός:] [[Zeile Lost]]

Iamben

- [707] [Στρεψιάδης]: **ἀτταταῖ ἀτταταῖ.**
- [708] [Χορός]: **τί πάσχεις; τί κάμνεις;**
- [709] [Στρεψιάδης]: **ἀπόλλυμαι δείλαιος· ἐκ τοῦ σκίμποδος**
- [710] **δάκνουσί μ' ἐξέρποντες οἱ Κορίνθιοι,**
- [711] **καὶ τὰς πλευρὰς δαρδάπτουσιν**
- [712] **καὶ τὴν ψυχὴν ἐκπίνουσιν**
- [713] **καὶ τοὺς ὄρχεις ἐξέλκουσιν**
- [714] **καὶ τὸν πρωκτὸν διορύττουσιν,**
- [715] **καὶ μ' ἀπολοῦσιν.**
- [716] [Χορός]: **μή νυν βαρέως ἄλγει λίαν.**
- [717] [Στρεψιάδης]: **καὶ πῶς; ὅτε μου**
- [718] **φρουῖδα τὰ χρήματα, φρούδη χροιά,**
- [719] **φρούδη ψυχὴ, φρούδη δ' ἐμβάς·**
- [720] **καὶ πρὸς τούτοις ἔτι τοῖσι κακοῖς**
- [721] **φρουρᾶς ἔδων**
- [722] **ὀλίγου φρουῖδος γεγένημαι.**
- [723] [Σωκράτης]: **οὗτος τί ποιεῖς; οὐχὶ φροντίζεις;**
- [723b] [Στρεψιάδης]: **ἐγώ;**
- [724] **νῆ τὸν Ποσειδῶ.**
- [724b] [Σωκράτης]: **καὶ τί δῆτ' ἐφρόντισας;**
- [725] [Στρεψιάδης]: **ὑπὸ τῶν κόρεων εἴ μού τι περιλειφθήσεται.**
- [726] [Σωκράτης]: **ἀπολεῖ κάκιστ'.**
- [726b] [Στρεψιάδης]: **ἀλλ' ὦγάθ' ἀπόλωλ' ἀρτίως.**
- [727] [Σωκράτης]: **οὐ μαλθακιστέ' ἀλλὰ περικαλυπτέα.**
- [728] **ἐξευρετέος γὰρ νοῦς ἀποστερητικὸς**
- [729] **κάπαιόλημ'.**
- [729b] [Στρεψιάδης]: **οἴμοι τίς ἂν δῆτ' ἐπιβάλοι**
- [730] **ἐξ ἀρνακίδων γνώμην ἀποστερητρίδα;**
- [731] [Σωκράτης]: **φέρε νυν ἀθρήσω πρῶτον ὃ τι δρᾷ τουτονί.**
- [732] **οὗτος καθεύδεις;**
- [732b] [Στρεψιάδης]: **μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὐ.**
- [733] [Σωκράτης]: **ἔχεις τι;**
- [733b] [Στρεψιάδης]: **μὰ Δί' οὐ δῆτ' ἔγωγ'.**
- [733c] [Σωκράτης]: **οὐδὲν πάνυ;**
- [734] [Στρεψιάδης]: **οὐδὲν γε πλὴν ἢ τὸ πέος ἐν τῇ δεξιᾷ.**
- [735] [Σωκράτης]: **οὐκ ἐγκαλυψάμενος ταχέως τι φροντιεῖς;**
- [736] [Στρεψιάδης]: **περὶ τοῦ; σὺ γάρ μοι τοῦτο φράσον ὧ Σώκρατες.**
- [737] [Σωκράτης]: **αὐτὸς ὃ τι βούλει πρῶτος ἐξευρὼν λέγε.**
- [738] [Στρεψιάδης]: **ἀκήκοας μυριάκις ἀγὼ βούλομαι,**
- [739] **περὶ τῶν τόκων, ὅπως ἂν ἀποδῶ μηδενί.**
- [740] [Σωκράτης]: **ἴθι νῦν καλύπτου καὶ σχάσας τὴν φροντίδα**
- [741] **λεπτὴν κατὰ μικρὸν περιφρόνει τὰ πράγματα,**
- [742] **ὀρθῶς διαιρῶν καὶ σκοπῶν.**
- [742b] [Στρεψιάδης]: **οἴμοι τάλας.**
- [743] [Σωκράτης]: **ἔχ' ἀτρέμα· κἂν ἀπορῆς τι τῶν νοημάτων,**
- [744] **ἀφείς ἅπελθε, καὶ κατὰ τὴν γνώμην πάλιν**
- [745] **κίνησον αὐτίς αὐτὸ καὶ ζυγώθρισον.**
- [746] [Στρεψιάδης]: **ὦ Σωκρατίδιον φίλτατον.**
- [746b] [Σωκράτης]: **τί ὧ γέρον;**
- [747] [Στρεψιάδης]: **ἔχω τόκου γνώμην ἀποστερητικήν.**

[748] [Σωκράτης]: **ἐπίδειξον αὐτήν.**

[748b] [Στρεψιάδης]: **εἶπε δὴ νῦν μοι —**

[748c] [Σωκράτης]: **τὸ τί;**

[749] [Στρεψιάδης]: **γυναῖκα φαρμακίδ' εἰ πριάμενος Θετταλὴν**

[750] **καθέλοιμι νύκτωρ τὴν σελήνην, εἴτα δὴ**

[751] **αὐτὴν καθεῖρξαιμ' ἐς λοφεῖον στρογγύλον,**

[752] **ὥσπερ κάτοπτρον, κᾶτα τηροίην ἔχων —**

[753] [Σωκράτης]: **τί δῆτα τοῦτ' ἂν ὠφελήσειέν σ';**

[753b] [Στρεψιάδης]: **ὅ τι;**

[754] **εἰ μηκέτ' ἀνατέλλοι σελήνη μηδαμοῦ,**

[755] **οὐκ ἂν ἀποδοίην τοὺς τόκους.**

[755b] [Σωκράτης]: **ὅτι ἢ τί δῆ;**

[756] [Στρεψιάδης]: **ὅτι ἢ κατὰ μῆνα τάγύριον δανεῖζεται.**

[757] [Σωκράτης]: **εὖ γ'· ἀλλ' ἕτερον αὖ σοι προβαλῶ τι δεξιόν.**

[758] **εἴ σοι γράφοιτο πεντετάλαντός τις δίκη,**

[760] **ὅπως ἂν αὐτὴν ἀφανίσαιας εἰπέ μοι.**

[761] [Στρεψιάδης]: **ὅπως; ὅπως; οὐκ οἶδ'· ἀτὰρ ζητητέον.**

[762] [Σωκράτης]: **μή νυν περὶ σαυτὸν εἴλλε τὴν γνώμην αἰεί,**

[763] **ἀλλ' ἀποχάλα τὴν φροντίδ' ἐς τὸν ἀέρα**

[764] **λινόδετον ὥσπερ μηλολόνητον τοῦ ποδός.**

[765] [Στρεψιάδης]: **ἡὔρηκ' ἀφάνισιν τῆς δίκης σοφωτάτην,**

[766] **ὥστ' αὐτὸν ὁμολογεῖν σ' ἐμοί.**

[766b] [Σωκράτης]: **ποῖαν τινά;**

[767] [Στρεψιάδης]: **ἤδη παρὰ τοῖσι φαρμακοπώλαις τὴν λίθον**

[768] **ταύτην ἐόρακας τὴν καλήν, τὴν διαφανῆ,**

[769] **ἀφ' ἧς τὸ πῦρ ἄπτουσι;**

[769b] [Σωκράτης]: **τὴν ὕαλον λέγεις;**

[770] [Στρεψιάδης]: **ἔγωγε. φέρε τί δῆτ' ἄν, εἰ ταύτην λαβών,**

[770a] **ὁπότε γράφοιτο τὴν δίκην ὁ γραμματεύς,**

[771] **ἀπωτέρω στας ὥδε πρὸς τὸν ἥλιον**

[772] **τὰ γράμματ' ἐκτῆξαιμι τῆς ἐμῆς δίκης;**

[773] [Σωκράτης]: **σοφῶς γε νῆ τὰς Χάριτας.**

[773b] [Στρεψιάδης]: **οἶμ' ὥς ἡδομαι**

[774] **ὅτι πεντετάλαντος διαγέγραπταί μοι δίκη.**

[775] [Σωκράτης]: **ἄγε δὴ ταχέως τουτὶ ξυνάρπασον.**

[775b] [Στρεψιάδης]: **τὸ τί;**

[776] [Σωκράτης]: **ὅπως ἀποστρέψαι' ἂν ἀντιδικῶν δίκην**

[777] **μέλλων ὀφλήσειν μὴ παρόντων μαρτύρων.**

[778] [Στρεψιάδης]: **φauλότατα καὶ ῥᾶστ'.**

[778b] [Σωκράτης]: **εἶπε δῆ.**

[778c] [Στρεψιάδης]: **καὶ δὴ λέγω.**

[779] **εἰ πρόσθεν ἔτι μιᾶς ἐνεστώσης δίκης,**

[780] **πρὶν τὴν ἐμὴν καλεῖσθ', ἀπαγξαίμην τρέχων.**

[781] [Σωκράτης]: **οὐδὲν λέγεις.**

[781b] [Στρεψιάδης]: **νῆ τοὺς θεοὺς ἔγωγ', ἐπεὶ**

[782] **οὐδεὶς κατ' ἐμοῦ τεθνεώτος εἰσάξει δίκην.**

[783] [Σωκράτης]: **ὕθλεις· ἄπερρ', οὐκ ἂν διδάξαιμ' ἄν σ' ἔτι.**

[784] [Στρεψιάδης]: **ὅτι ἢ τί; ναιὶ πρὸς τῶν θεῶν ὧ Σώκρατες.**

[785] [Σωκράτης]: **ἀλλ' εὐθὺς ἐπιλήθει σύ γ' ἄττ' ἂν καὶ μάθης·**

[786] **ἐπεὶ τί νυνὶ πρῶτον ἐδιδάχθης; λέγε.**

[787] [Στρεψιάδης]: **φέρ' ἴδω τί μέντοι πρῶτον ἦν; τί πρῶτον ἦν;**

[788] **τίς ἦν ἐν ἧ' ματτόμεθα μέντοι τάλφιτα;**

[789] οἶμοι τίς ἦν;
 [789b] [Σωκράτης]: οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ,
 [790] ἐπιλησμότατον καὶ σκαιότατον γερόντιον;
 [791] [Στρεψιάδης]: οἶμοι τί οὖν δῆθ' ὁ κακοδαίμων πείσομαι;
 [792] ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι μὴ μαθὼν γλωττοστροφεῖν.
 [793] ἀλλ' ὦ Νεφέλαι χρηστόν τι συμβουλευέσασθε.
 [794] [Χορός]: ἡμεῖς μὲν ὦ πρεσβῦτα συμβουλευόμεν,
 [795] εἴ σοί τις υἱὸς ἐστὶν ἐκτεθραμμένος,
 [796] πέμπειν ἐκεῖνον ἀντὶ σαυτοῦ μανθάνειν.
 [797] [Στρεψιάδης]: ἀλλ' ἔστ' ἔμοιγ' υἱὸς καλὸς τε κάγαθός·
 [798] ἀλλ' οὐκ ἐθέλει γὰρ μανθάνειν. τί ἐγὼ πάθω;
 [799] [Χορός]: σὺ δ' ἐπιτρέπεις;
 [799b] [Στρεψιάδης]: εὐσωματεῖ γὰρ καὶ σφριγᾷ,
 [800] κᾶστ' ἐκ γυναικῶν εὐπτέρων τῶν Κοισύρας.
 [801] ἀτὰρ μέτειμί γ' αὐτόν· ἦν δὲ μὴ 'θέλη,
 [802] οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἐξελῶ κ' τῆς οἰκίας.
 [803] ἀλλ' ἐπανάμεινόν μ' ὀλίγον εἰσελθὼν χρόνον.

Antistrophe

[804] [Χορός]: ἄρ' αἰσθάνει πλεῖστα δι' ἡμᾶς ἀγάθ' αὐτίχ' ἔξων
 [805] μόνας θεῶν; ὥς
 [806] ἔτοιμος ὁδ' ἐστὶν ἅπαντα δρᾶν
 [807] ὅσ' ἂν κελεύῃς.
 [810] σὺ δ' ἀνδρὸς ἐκπεπληγμένου καὶ φανερώς ἐπηρμένου
 [811] γνοὺς ἀπολάψεις ὃ τι πλεῖστον δύνασαι,
 [812] ταχέως· φιλεῖ γάρ πως τὰ τοιαῦθ' ἐτέρᾳ τρέπεσθαι.

Iamben

[814] [Στρεψιάδης]: οὔτοι μὰ τὴν Ὀμίλῃν ἔτ' ἐνταυθοῖ μενεῖς·
 [815] ἀλλ' ἔσθι' ἐλθὼν τοὺς Μεγακλέους κίονας.
 [816] [Φειδιππίδης]: ὦ δαιμόνιε, τί χρῆμα πάσχεις ὦ πάτερ;
 [817] οὐκ εὖ φρονεῖς μὰ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον.
 [818] [Στρεψιάδης]: ἰδοὺ γ' ἰδοὺ, Δί' Ὀλύμπιον· τῆς μωρίας,
 [819] τὸν Δία νομίζειν ὄντα τηλικουτονί.
 [820] [Φειδιππίδης]: τί δὲ τοῦτ' ἐγέλασας ἐτέόν;
 [820b] [Στρεψιάδης]: ἐνθυμούμενος
 [821] ὅτι παιδάριον εἶ καὶ φρονεῖς ἀρχαῖϊκά.
 [822] ὅμως γε μὴν πρόσσελθ', ἵν' εἰδῇς πλείονα,
 [823] καὶ σοι φράσω τι πρᾶγμ' ὃ μαθὼν ἀνὴρ ἔσει.
 [824] ὅπως δὲ τοῦτο μὴ διδάξεις μηδένα.
 [825] [Φειδιππίδης]: ἰδοὺ· τί ἔστιν;
 [825b] [Στρεψιάδης]: ὦμοσας νυνὶ Δία.
 [826] [Φειδιππίδης]: ἔγωγ'·
 [826b] [Στρεψιάδης]: ὀρᾷς οὖν ὡς ἀγαθὸν τὸ μανθάνειν;
 [827] οὐκ ἔστιν ὦ Φειδιππίδη Ζεὺς.
 [827b] [Φειδιππίδης]: ἀλλὰ τίς;
 [828] [Στρεψιάδης]: Δῖνος βασιλεύει τὸν Δί' ἐξεληλακῶς.
 [829] [Φειδιππίδης]: αἰβοῖ τί ληρεῖς;
 [829b] [Στρεψιάδης]: ἴσθι τοῦθ' οὕτως ἔχον.
 [830] [Φειδιππίδης]: τίς φησι ταῦτα;
 [830b] [Στρεψιάδης]: Σωκράτης ὁ Μήλιος

- [831] καὶ Χαιρεφῶν, ὃς οἶδε τὰ ψυλλῶν ἶχνη.
- [832] [Φειδιππίδης]: σὺ δ' ἐς τοσοῦτον τῶν μανιῶν ἐλήλυθας
- [833] ὥστ' ἀνδράσιν πείθει χολῶσιν;
- [833b] [Στρεψιάδης]: εὐστόμει
- [834] καὶ μηδὲν εἵπης φλαῦρον ἄνδρας δεξιούς
- [835] καὶ νοῦν ἔχοντας· ὦν ὑπὸ τῆς φειδωλίας
- [836] ἀπεκείρατ' οὐδείς πώποτ' οὐδ' ἠλείψατο,
- [837] οὐδ' ἐς βαλανεῖον ἦλθε λουσόμενος· σὺ δὲ
- [838] ὥσπερ τεθνεῶτος καταλόει μου τὸν βίον.
- [839] ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐλθὼν ὑπὲρ ἐμοῦ μάθανε.
- [840] [Φειδιππίδης]: τί δ' ἂν παρ' ἐκείνων καὶ μάθοι χρηστόν τις ἄν;
- [841] [Στρεψιάδης]: ἄληθες; ὅσαπερ ἔστ' ἐν ἀνθρώποις σοφά·
- [842] γνῶσει δὲ σαυτὸν ὡς ἀμαθῆς εἶ καὶ παχύς.
- [843] ἀλλ' ἐπανάμεινόν μ' ὀλίγον ἐνταυθοῖ χρόνον.
- [844] [Φειδιππίδης]: οἴμοι τί δράσω παραφρονοῦντος τοῦ πατρός;
- [845] πότερον παρανοίας αὐτὸν εἰσαγαγὼν ἔλω,
- [846] ἢ τοῖς σοροπηγοῖς τὴν μανίαν αὐτοῦ φράσω;
- [847] [Στρεψιάδης]: φέρ' ἴδω, σὺ τοῦτον τί ὀνομάζεις; εἰπέ μοι.
- [848] [Φειδιππίδης]: ἀλεκτρυόνα.
- [848b] [Στρεψιάδης]: καλῶς γε. ταυτηνὶ δὲ τί;
- [849] [Φειδιππίδης]: ἀλεκτρυόν'.
- [849b] [Στρεψιάδης]: ἄμφω ταυτό; καταγέλαστος εἶ.
- [850] μὴ νυν τὸ λοιπόν, ἀλλὰ τήνδε μὲν καλεῖν
- [851] ἀλεκτρύαιναν τουτονὶ δ' ἀλέκτορα.
- [852] [Φειδιππίδης]: ἀλεκτρύαιναν; ταῦτ' ἔμαθες τὰ δεξιὰ
- [853] εἴσω παρελθὼν ἄρτι παρὰ τοὺς γηγενεῖς;
- [854] [Στρεψιάδης]: χᾶτερά γε πόλλ'. ἀλλ' ὅ τι μάθοιμ' ἐκάστοτε,
- [855] ἐπελανθανόμην ἂν εὐθὺς ὑπὸ πλήθους ἐτών.
- [856] [Φειδιππίδης]: διὰ ταῦτα δὴ καὶ θοίμάτιον ἀπώλεσας;
- [857] [Στρεψιάδης]: ἀλλ' οὐκ ἀπολώλεκ', ἀλλὰ καταπεφρόντικα.
- [858] [Φειδιππίδης]: τὰς δ' ἐμβάδας ποῖ τέτροφας ὤνότητε σύ;
- [859] [Στρεψιάδης]: ὥσπερ Περικλέης ἐς τὸ δέον ἀπώλεσα.
- [860] ἀλλ' ἴθι βάδιζ', ἴωμεν· εἴτα τῷ πατρὶ
- [861] πιθόμενος ἐξάμαρτε· κἀγὼ τοί ποτε,
- [862] οἶδ', ἐξέτει σοι τραυλίσαντι πιθόμενος,
- [863] ὃν πρῶτον ὀβολὸν ἔλαβον ἡλιαστικόν,
- [864] τούτου 'πριάμην σοι Διασίοις ἀμαξίδα.
- [865] [Φειδιππίδης]: ἦ μὴν σὺ τούτοις τῷ χρόνῳ ποτ' ἀχθέσει.
- [866] [Στρεψιάδης]: εὖ γ' ὅτι ἐπείσθης. δεῦρο δεῦρ' ὦ Σώκρατες,
- [867] ἔξελθ'· ἄγω γάρ σοι τὸν υἱὸν τουτονὶ
- [868] ἄκουτ' ἀναπείσας.
- [868b] [Σωκράτης]: νηπύτιος γάρ ἐστ' ἔτι,
- [869] καὶ τῶν κρεμαθρῶν οὕπω τρίβων τῶν ἐνθάδε.
- [870] [Φειδιππίδης]: αὐτὸς τρίβων εἴης ἄν, εἰ κρέμαιό γε.
- [871] [Στρεψιάδης]: οὐκ ἐς κόρακας; καταρᾷ σὺ τῷ διδασκάλῳ;
- [872] [Σωκράτης]: ἰδοὺ κρέμαι', ὡς ἡλίθιον ἐφθέγγετο
- [873] καὶ τοῖσι χεῖλεσιν διερρυηκόσιν.
- [874] πῶς ἂν μάθοι ποθ' οὗτος ἀπόφυξιν δίκης
- [875] ἢ κλησιν ἢ χαύνωσιν ἀναπειστηρίαν;
- [876] καίτοι γε ταλάντου τοῦτ' ἔμαθεν Ὑπέρβολος.
- [877] [Στρεψιάδης]: ἀμέλει δίδασκε· θυμόσοφός ἐστιν φύσει·
- [878] εὐθύς γέ τοι παιδάριον ὃν τυννουτονὶ

[879] ἐπλαττεν ἔνδον οἰκίας ναῦς τ' ἔγλυφεν,
[880] ἀμαξίδας τε σκυτίνας ἡργάζετο,
[881] κάκ τῶν σιδίων βατράχους ἐποίει πῶς δοκεῖς.
[882] ὅπως δ' ἐκείνω τὼ λόγῳ μαθήσεται,
[883] τὸν κρείττον' ὅστις ἐστὶ καὶ τὸν ἥττονα,
[884] ὃς τᾶδिका λέγων ἀνατρέπει τὸν κρείττονα·
[885] ἔαν δὲ μή, τὸν γοῦν ἄδικον πάσῃ τέχνῃ.
[886] [Σωκράτης]: αὐτὸς μαθήσεται παρ' αὐτοῖν τοῖν λόγοιν.
[887] ἐγὼ δ' ἀπέσομαι.
[887b] [Στρεψιάδης]: τοῦτό νυν μέμνησ', ὅπως
[888] πρὸς πάντα τὰ δίκαι' ἀντιλέγειν δυνήσεται.
[888a] [Χορός:] [[Zeile Lost]]

Agon

Proagon

[889] [Δίκαιος Λόγος]: χώρει δευρί, δεῖξον σαυτὸν
[890] τοῖσι θεαταῖς, καίπερ θρασὺς ὢν.
[891] [Ἄδικος Λόγος]: ἴθ' ὅποι χρήζεις. πολὺ γὰρ μᾶλλον 'ς
[892] ἐν τοῖς πολλοῖσι λέγων ἀπολῶ.
[893] [Δίκαιος Λόγος]: ἀπολεῖς σύ; τίς ὢν;
[893b] [Ἄδικος Λόγος]: λόγος.
[893c] [Δίκαιος Λόγος]: ἥττων γ' ὢν.
[894] [Ἄδικος Λόγος]: ἀλλὰ σε νικῶ τὸν ἐμοῦ κρείττω
[895] φάσκοντ' εἶναι.
[895b] [Δίκαιος Λόγος]: τί σοφὸν ποιῶν;
[896] [Ἄδικος Λόγος]: γνῶμας καινὰς ἐξευρίσκων.
[897] [Δίκαιος Λόγος]: ταῦτα γὰρ ἀνθεῖ διὰ τουτουσὶ
[898] τοὺς ἀνοήτους.
[899] [Ἄδικος Λόγος]: οὐκ, ἀλλὰ σοφούς.
[899b] [Δίκαιος Λόγος]: ἀπολῶ σε κακῶς.
[900] [Ἄδικος Λόγος]: εἰπὲ τί ποιῶν;
[900b] [Δίκαιος Λόγος]: τὰ δίκαια λέγων.
[901] [Ἄδικος Λόγος]: ἀλλ' ἀνατρέψω γ' αὐτ' ἀντιλέγων·
[902] οὐδὲ γὰρ εἶναι πάνυ φημὶ δίκην.
[903] [Δίκαιος Λόγος]: οὐκ εἶναι φῆς;
[903b] [Ἄδικος Λόγος]: φέρε γὰρ ποῦ 'στιν;
[904] [Δίκαιος Λόγος]: παρὰ τοῖσι θεοῖς.
[904a] [Ἄδικος Λόγος]: πῶς δῆτα δίκης οὔσης ὁ Ζεὺς
[905] οὐκ ἀπόλωλεν τὸν πατέρ' αὐτοῦ
[906] δήσας;
[906b] [Δίκαιος Λόγος]: αἰβοῖ τουτὶ καὶ δὴ
[907] χωρεῖ τὸ κακόν· δότε μοι λεκάνην.
[908] [Ἄδικος Λόγος]: τυφογέρων εἶ κἀνάρμοστος.
[909] [Δίκαιος Λόγος]: καταπύγων εἶ κἀναίσχυντος.
[910] [Ἄδικος Λόγος]: ῥόδα μ' εἶρηκας.
[910b] [Δίκαιος Λόγος]: καὶ βωμολόχος.
[911] [Ἄδικος Λόγος]: κρίνεσι στεφανοῖς.
[911b] [Δίκαιος Λόγος]: καὶ πατραλοίας.
[912] [Ἄδικος Λόγος]: χρυσῷ πάττων μ' οὐ γιγνώσκεις.
[913] [Δίκαιος Λόγος]: οὐ δῆτα πρὸ τοῦ γ', ἀλλὰ μολύβδῳ.

- [914] [Ἄδικος Λόγος]: **νῦν δέ γε κόσμος τοῦτ' ἐστὶν ἐμοί.**
- [915] [Δίκαιος Λόγος]: **θρασὺς εἶ πολλοῦ.**
- [915b] [Ἄδικος Λόγος]: **σὺ δέ γ' ἀρχαῖος.**
- [916] [Δίκαιος Λόγος]: **διὰ σὲ δὲ φοιτᾶν**
- [917] **οὔδεις ἐθέλει τῶν μειρακίων·**
- [918] **καὶ γνωσθήσει ποτ' Ἀθηναίοις**
- [919] **οἷα διδάσκεις τοὺς ἀνοήτους.**
- [920] [Ἄδικος Λόγος]: **αὐχμεῖς αἰσχυρῶς.**
- [920b] [Δίκαιος Λόγος]: **σὺ δέ γ' εὖ πράττεις.**
- [921] **καίτοι πρότερόν γ' ἐπτώχευες,**
- [922] **Τήλεφος εἶναι Μυσοῶς φάσκων,**
- [923] **ἐκ πηριδίου**
- [924] **γνώμας τρώγων Πανδελετείους.**
- [925] [Ἄδικος Λόγος]: **ῥῆμοι σοφίας —**
- [925b] [Δίκαιος Λόγος]: **ῥῆμοι μανίας —**
- [926] [Ἄδικος Λόγος]: **ἧς ἐμνήσθης —**
- [927] [Δίκαιος Λόγος]: **τῆς σῆς, πόλεώς θ' ἥτις σε τρέφει**
- [928] **λυμαινόμενον τοῖς μειρακίοις.**
- [929] [Ἄδικος Λόγος]: **οὐχὶ διδάξεις τοῦτον Κρόνος ὦν.**
- [930] [Δίκαιος Λόγος]: **εἵπερ γ' αὐτὸν σωθῆναι χρὴ**
- [931] **καὶ μὴ λαλιὰν μόνον ἀσκῆσαι.**
- [932] [Ἄδικος Λόγος]: **δεῦρ' ἴθι, τοῦτον δ' ἔα μαίνεσθαι.**
- [933] [Δίκαιος Λόγος]: **κλαύσει, τὴν χεῖρ' ἣν ἐπιβάλλης.**
- [934] [Χορός]: **παύσασθε μάχης καὶ λοιδορίας.**
- [935] **ἀλλ' ἐπίδειξαι σύ τε τοὺς προτέρους**
- [936] **ἅττ' ἐδίδασκες, σύ τε τὴν καινὴν**
- [937] **παίδευσιν, ὅπως ἂν ἀκούσας σφῶν**
- [938] **ἀντιλεγόντων κρίνας φοιτᾷ.**
- [939] [Δίκαιος Λόγος]: **δρᾶν ταῦτ' ἐθέλω.**
- [939b] [Ἄδικος Λόγος]: **κἄγω γ' ἐθέλω.**
- [940] [Χορός]: **φέρει δὴ πότερος λέξει πρότερος;**
- [941] [Ἄδικος Λόγος]: **τούτῳ δώσω·**
- [942] **κἄτ' ἐκ τούτων ὦν ἂν λέξη**
- [943] **ῥηματίοισιν καινοῖς αὐτὸν**
- [944] **καὶ διανοίαις κατατοξεύσω.**
- [945] **τὸ τελευταῖον δ', ἣν ἀναγρύζη,**
- [946] **τὸ πρόσωπον ἅπαν καὶ τῷ φθαλμῷ**
- [947] **κεντούμενος ὥσπερ ὑπ' ἀνθρώπων**
- [948] **ὑπὸ τῶν γυνυμῶν ἀπολεῖται.**

Strophe

- [949] [Χορός]: **νῦν δείξετον τῷ πισύνῳ τοῖς περιδεξίοισι**
- [950] **λόγοισι καὶ φροντίσι καὶ γνωμοτύποις μερίμναις,**
- [951] **ὁπότερος αὐτοῖν λέγων ἀμείνων φανήσεται.**
- [955] **νῦν γὰρ ἅπας ἐνθάδε κίνδυνος ἀνεῖται σοφίας,**
- [956] **ἧς πέρι τοῖς ἐμοῖς φίλοις ἐστὶν ἀγὼν μέγιστος.**

Katakeleusmos

[959] [Χορός]: ἀλλ' ὦ πολλοῖς τοὺς πρεσβυτέρους ἤθεσι χρηστοῖς στεφανώσας,
[960] ῥῆξον φωνὴν ἥτινι χαίρεις, καὶ τὴν σαυτοῦ φύσιν εἰπέ.

Epirrhema

[961] [Δίκαιος Λόγος]: λέξω τοίνυν τὴν ἀρχαίαν παιδείαν ὡς διέκειτο,
[962] ὅτ' ἐγὼ τὰ δίκαια λέγων ἦνθουν καὶ σωφροσύνη 'νενόμιστο.
[963] πρῶτον μὲν ἔδει παιδὸς φωνὴν γρύξαντος μηδὲν ἀκοῦσαι·
[964] εἶτα βαδίζειν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς εὐτάκτως ἐς κιθαριστοῦ
[965] τοὺς κωμήτας γυμνοὺς ἀθρόους, κεῖ κριμνῶδη κατανεῖφοι.
[966] εἶτ' αὖ προμαθεῖν ἄσμ' ἐδίδασκεν τῷ μηρῷ μὴ ξυνέχοντας,
[967] ἢ Παλλάδα περσέπολιν δεινὰν ἢ τηλέπορόν τι βόαμα,
[968] ἐντειναμένους τὴν ἀρμονίαν, ἣν οἱ πατέρες παρέδωκαν.
[969] εἰ δέ τις αὐτῶν βωμολοχεύσαιτ' ἢ κάμψειν τινα καμπήν,
[970] οἷας οἱ νῦν τὰς κατὰ Φρυγίην ταύτας τὰς δυσκολοκάμπτους,
[971] ἐπετρίβετο τυπτόμενος πολλὰς ὡς τὰς Μούσας ἀφανίζων.
[972] ἐν παιδοτρίβου δὲ καθίζοντας τὸν μηρὸν ἔδει προβαλέσθαι
[973] τοὺς παῖδας, ὅπως τοῖς ἔξωθεν μηδὲν δείξειαν ἀπηνές·
[975] εἶτ' αὖ πάλιν αὖθις ἀνιστάμενον συμψῆσαι, καὶ προνοεῖσθαι
[976] εἰδῶλον τοῖσιν ἐρασταῖσιν τῆς ἥβης μὴ καταλείπειν.
[977] ἠλείψατο δ' ἂν τούμφαλοῦ οὐδεὶς παῖς ὑπένερθεν τότ' ἂν, ὥστε
[978] τοῖς αἰδοίοισι δρόσος καὶ χνοῦς ὥσπερ μήλοισιν ἐπήνθει·
[979] οὐδ' ἂν μαλακὴν φυρασάμενος τὴν φωνὴν πρὸς τὸν ἐραστὴν
[980] αὐτὸς ἑαυτὸν προαγωγεύων τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐβάδιζεν,
[981] οὐδ' ἀνελέσθαι δειπνοῦντ' ἐξῆν καὶ κεφάλαιον ῥαφανίδος,
[982] οὐδ' ἄννηθον τῶν πρεσβυτέρων ἀρπάζειν οὐδὲ σέλινον,
[983] οὐδ' ὀψοφαγεῖν οὐδὲ κιχλίζειν οὐδ' ἴσχειν τῷ πόδ' ἐναλλάξ.
[984] [Ἄδικος Λόγος]: ἀρχαῖά γε καὶ Διιπολιώδη καὶ τεττίγων ἀνάμεστα
[985] καὶ Κηκίδου καὶ Βουφονίων.
[985b] [Δίκαιος Λόγος]: ἀλλ' οὖν ταῦτ' ἐστὶν ἐκεῖνα,
[986] ἐξ ὧν ἄνδρας Μαραθωνομάχας ἡμῇ παιδείῃσι ἔθρεψεν.
[987] σὺ δὲ τοὺς νῦν εὐθύς ἐν ἱματίοισι διδάσκεις ἐντετυλίχθαι·
[988] ὥστε μ' ἀπάγχεσθ', ὅταν ὀρχεῖσθαι Παναθηναίοις δέον αὐτοὺς
[989] τὴν ἀσπίδα τῆς κωλῆς προέχων ἀμελῇ τῆς Τριτογενείας.
[990] πρὸς ταῦτ' ὧ μαιράκιον θαρρῶν ἐμὲ τὸν κρείττω λόγον αἰροῦ·
[991] κάπιστήσῃ μισεῖν ἀγορὰν καὶ βαλανείων ἀπέχεσθαι,
[992] καὶ τοῖς αἰσχροῖς αἰσχύνεσθαι, κἂν σκώπτῃ τίς σε φλέγεσθαι·
[993] καὶ τῶν θάκων τοῖς πρεσβυτέροις ὑπανίστασθαι προσιούσιν,
[994] καὶ μὴ περὶ τοὺς σαυτοῦ γονέας σκαιουργεῖν, ἄλλο τε μηδὲν
[995] αἰσχρὸν ποιεῖν, ὅτι τῆς αἰδοῦς μέλλεις τάγαλμ' ἀναπλάττειν·
[996] μηδ' εἰς ὀρχηστρίδος εἰσάττειν, ἵνα μὴ πρὸς ταῦτα κεχηνῶς
[997] μήλω βληθεὶς ὑπὸ πορνιδίου τῆς εὐκλείας ἀποθραυσθῆς·
[998] μηδ' ἀντειπεῖν τῷ πατρὶ μηδέν, μηδ' Ἰαπετὸν καλέσαντα
[999] μνησικακῆσαι τὴν ἡλικίαν ἐξ ἧς ἐνεοττοτροφήθης.
[1000] [Ἄδικος Λόγος]: εἰ ταῦτ' ὧ μαιράκιον πείσει τούτῳ, νῆ τὸν Διόνυσον
[1001] τοῖς Ἱπποκράτους υἱέσιν εἴξεις καὶ σε καλοῦσι βλιτομάμμαν.
[1002] [Δίκαιος Λόγος]: ἀλλ' οὖν λιπαρὸς γε καὶ εὐανθῆς ἐν γυμνασίοις διατρίψεις,
[1003] οὐ στωμύλλων κατὰ τὴν ἀγορὰν τριβολεκτράπελ' οἷάπερ οἱ νῦν,
[1004] οὐδ' ἐλκόμενος περὶ πραγματίου γλισχραντιλογεξεπιτρίπτου·
[1005] ἀλλ' εἰς Ἀκαδήμειαν κατιῶν ὑπὸ ταῖς μορίαις ἀποθρέξει
[1006] στεφανωσάμενος καλὰ μὲν λευκῷ μετὰ σώφρονος ἡλικιώτου,

[1007]μίλακος ὄζων καὶ ἀπραγμοσύνης καὶ λεύκης φυλλοβολούσης,
[1008]ἥρος ἐν ὥρᾳ χαίρων, ὁπότεν πλάτανος πτελέα ψιθυρίζει.

Pnigos

[1009] [Δίκαιος Λόγος]: ἦν ταῦτα ποιῆς ἀγὼ φράζω,
[1010] καὶ πρὸς τούτοις προσέχης τὸν νοῦν,
[1011] ἔξεις ἀεὶ
[1012] στῆθος λιπαρόν, χροῖαν λαμπράν,
[1013] ὦμους μεγάλους, γλῶτταν βαιάν,
[1014] πυγὴν μεγάλην, πόσθην μικράν.
[1015] ἦν δ' ἅπερ οἱ νῦν ἐπιτηδεύης,
[1016] πρώτα μὲν ἔξεις
[1017] χροῖαν ὠχράν, ὦμους μικρούς,
[1018] στῆθος λεπτόν, γλῶτταν μεγάλην,
[1019] πυγὴν μικράν, κωλῆν μεγάλην,
[1020] ψήφισμα μακρόν, καὶ σ' ἀναπεῖσει
[1020a] τὸ μὲν αἰσχρὸν ἅπαν καλὸν ἡγεῖσθαι,
[1021] τὸ καλὸν δ' αἰσχρόν·
[1022] καὶ πρὸς τούτοις τῆς Ἀντιμάχου
[1023] καταπυγοσύνης ἀναπλήσει.

Antistrophe

[1024] [Χορός]: ὦ καλλίπυργον σοφίαν κλεινοτάτην ἐπασκῶν,
[1025] ὡς ἡδύ σου τοῖσι λόγοις σῶφρον ἔπεστιν ἄνθος.
[1029] τεύδαίμονες δ' ἦσαν ἄρ' οἱ ζῶντες τότε' ἐπὶ
[1030] τῶν προτέρων· πρὸς τάδε σ' ὦ κομποπρεπῇ μοῦσαν ἔχων,
[1031] δεῖ σε λέγειν τι καινόν, ὡς ἡὔδοκίμηκεν ἀνὴρ.

Antikatakeleusmos

[1034] [Χορός]: δεινῶν δέ σοι βουλευμάτων ἔοικε δεῖν πρὸς αὐτόν,
[1035] εἴπερ τὸν ἄνδρ' ὑπερβαλεῖ καὶ μὴ γέλωτ' ὀφλήσεις.

Antepirrhema

[1036] [Ἄδικος Λόγος]: καὶ μὴν πάλαι γ' ἐπνιγόμεν τὰ σπλάγχνα κάπεθύμουν
[1037] ἅπαντα ταῦτ' ἐναντίαις γνώμασι συνταράξει.
[1038] ἐγὼ γὰρ ἤττων μὲν λόγος δι' αὐτὸ τοῦτ' ἐκλήθην
[1039] ἐν τοῖσι φροντισταῖσιν, ὅτι πρώτιστος ἐπενόησα
[1040] τοῖσιν νόμοις καὶ ταῖς δίκαις τάναντί' ἀντιλέξει.
[1041] καὶ τοῦτο πλεῖν ἢ μυρίων ἔστ' ἄξιον στατήρων,
[1042] αἰρούμενον τοὺς ἥττονας λόγους ἔπειτα νικᾶν.
[1043] σκέψαι δὲ τὴν παιδευσιν ἣ πέποιθεν ὡς ἐλέγξω,
[1044] ὅστις σε θερμῷ φησι λοῦσθαι πρῶτον οὐκ ἔασειν.
[1045] καίτοι τίνα γνώμην ἔχων ψέγεις τὰ θερμὰ λουτρά;
[1046] [Δίκαιος Λόγος]: ὅτιη κάκιστόν ἐστι καὶ δειλὸν ποιεῖ τὸν ἄνδρα.
[1047] [Ἄδικος Λόγος]: ἐπίσχε· εὐθὺς γὰρ σ' ἔχω μέσον λαβὼν ἄφυκτον.
[1048] καὶ μοι φράσον, τῶν τοῦ Διὸς παίδων τίς ἄνδρ' ἄριστον
[1049] ψυχὴν νομίζεις, εἰπέ, καὶ πλείστους πόνους πονῆσαι.
[1050] [Δίκαιος Λόγος]: ἐγὼ μὲν οὐδέν' Ἡρακλέους βελτίον' ἄνδρα κρίνω.
[1051] [Ἄδικος Λόγος]: ποῦ ψυχρὰ δῆτα πώποτ' εἶδες Ἡράκλεια λουτρά;

[1052] **καίτοι τίς ἀνδρειότερος ἦν;**
 [1052b] [Δίκαιος Λόγος]: **ταῦτ' ἐστὶ ταῦτ' ἐκεῖνα,**
 [1053] **ἃ τῶν νεανίσκων ἀεὶ δι' ἡμέρας λαλούντων**
 [1054] **πλήρες τὸ βαλανεῖον ποιεῖ, κενὰς δὲ τὰς παλαίστρας.**
 [1055] [Ἄδικος Λόγος]: **εἴτ' ἐν ἀγορᾷ τὴν διατριβὴν ψέγεις· ἐγὼ δ' ἐπαινῶ.**
 [1056] **εἰ γὰρ πονηρὸν ἦν, Ὅμηρος οὐδέποτ' ἂν ἐποίει**
 [1057] **τὸν Νέστορ' ἀγορητὴν ἂν οὐδὲ τοὺς σοφοὺς ἅπαντας.**
 [1058] **ἄνειμι δῆτ' ἐντεῦθεν ἐς τὴν γλῶτταν, ἦν ὁδὶ μὲν**
 [1059] **οὐ φησι χρῆναι τοὺς νέους ἀσκεῖν, ἐγὼ δὲ φημι.**
 [1060] **καὶ σωφρονεῖν αὖ φησι χρῆναι· δύο κακῶ μεγίστω.**
 [1061] **ἐπεὶ σὺ διὰ τὸ σωφρονεῖν τῷ πώποτ' εἶδες ἤδη**
 [1062] **ἀγαθὰν τι γενόμενον, φράσον, καὶ μ' ἐξέλεγξον εἰπών.**
 [1063] [Δίκαιος Λόγος]: **πολλοῖς. ὁ γοῦν Πηλεὺς ἔλαβε διὰ τοῦτο τὴν μάχαιραν.**
 [1064] [Ἄδικος Λόγος]: **μάχαιραν; ἀστεῖόν γε κέρδος ἔλαβεν ὁ κακοδαίμων.**
 [1065] **Ἵπέρβολος δ' οὐκ τῶν λύχων πλεῖν ἢ τάλαντα πολλὰ**
 [1066] **εἴληφε διὰ πονηρίαν, ἀλλ' οὐ μὰ Δί' οὐ μάχαιραν.**
 [1067] [Δίκαιος Λόγος]: **καὶ τὴν Θέτιν γ' ἔγημε διὰ τὸ σωφρονεῖν ὁ Πηλεὺς.**
 [1068] [Ἄδικος Λόγος]: **κᾶτ' ἀπολιποῦσά γ' αὐτὸν ὦχετ'· οὐ γὰρ ἦν ὑβριστὴς**
 [1069] **οὐδ' ἡδὺς ἐν τοῖς στρώμασιν τὴν νύκτα παννυχίζειν·**
 [1070] **γυνὴ δὲ σιναμωρουμένη χαίρει· σὺ δ' εἰ Κρόνιππος.**
 [1071] **σκέψαι γὰρ ὦ μεράκιον ἐν τῷ σωφρονεῖν ἅπαντα**
 [1072] **ἄνεστιν, ἡδονῶν θ' ὅσων μέλλεις ἀποστερεῖσθαι,**
 [1073] **παίδων γυναικῶν κοττάβων ὄψων πότων κιχλισμῶν.**
 [1074] **καίτοι τί σοι ζῆν ἄξιον, τούτων ἔαν στερηθῇς;**
 [1075] **εἶεν. πάρειμ' ἐντεῦθεν ἐς τὰς τῆς φύσεως ἀνάγκας.**
 [1076] **ἥμαρτες, ἡράσθης, ἐμοίχευσάς τι, κᾶτ' ἐλήφθης·**
 [1077] **ἀπόλῳλας· ἀδύνατος γὰρ εἰ λέγειν. ἐμοὶ δ' ὁμιλῶν**
 [1078] **χρῶ τῇ φύσει, σκίρτα, γέλα, νόμιζε μηδὲν αἰσχρόν.**
 [1079] **μοιχὸς γὰρ ἦν τύχης ἀλούς, τάδ' ἀντερεῖς πρὸς αὐτόν,**
 [1080] **ὥς οὐδὲν ἡδίκηκας· εἴτ' ἐς τὸν Δί' ἐπανενεγκεῖν,**
 [1081] **κάκεινος ὥς ἡττων ἔρωτός ἐστι καὶ γυναικῶν·**
 [1082] **καίτοι σὺ θνητὸς ὦν θεοῦ πῶς μεῖζον ἂν δύναιο;**
 [1083] [Δίκαιος Λόγος]: **τί δ' ἦν ῥαφανιδωθῇ πιθόμενός σοι τέφρα τε τιλθῇ,**
 [1084] **ἔξει τινα γνώμην λέγειν τὸ μὴ εὐρύπρωκτος εἶναι;**
 [1085] [Ἄδικος Λόγος]: **ἦν δ' εὐρύπρωκτος ἦ, τί πείσεται κακόν;**

Antipnigos

[1086] [Δίκαιος Λόγος]: **τί μὲν οὖν ἂν ἔτι μεῖζον πάθοι τούτου ποτέ;**
 [1087] [Ἄδικος Λόγος]: **τί δῆτ' ἐρεῖς, ἦν τοῦτο νικηθῇς ἐμοῦ;**
 [1088] [Δίκαιος Λόγος]: **σιγήσομαι. τί δ' ἄλλο;**
 [1088b] [Ἄδικος Λόγος]: **φέρε δὴ μοι φράσον·**
 [1089] **συνηγοροῦσιν ἐκ τίνων;**
 [1090] [Δίκαιος Λόγος]: **ἐξ εὐρυπρώκτων.**
 [1090b] [Ἄδικος Λόγος]: **πείθομαι.**
 [1091] **τί δαί; τραγωδοῦς' ἐκ τίνων;**
 [1092] [Δίκαιος Λόγος]: **ἐξ εὐρυπρώκτων.**
 [1092b] [Ἄδικος Λόγος]: **εὖ λέγεις.**
 [1093] **δημηγοροῦσι δ' ἐκ τίνων;**
 [1094] [Δίκαιος Λόγος]: **ἐξ εὐρυπρώκτων.**
 [1094b] [Ἄδικος Λόγος]: **ἄρα δῆτ'**
 [1095] **ἔγνωκας ὥς οὐδὲν λέγεις;**

[1096]   καὶ τῶν θεατῶν ὁπότεροι
[1097]   πλείους σκόπει.
[1097b] [Δίκαιος Λόγος]: καὶ δὴ σκοπῶ.
[1098] [Ἄδικος Λόγος]: τί δῆθ' ὀρᾷ;
[1098a] [Δίκαιος Λόγος]: πολὺ πλείονας νῆ τοὺς θεοὺς
[1099]   τοὺς εὐρυπρώκτους· τουτονὶ
[1100]   γοῦν οἶδ' ἐγὼ κάκεινονι
[1101]   καὶ τὸν κομήτην τουτονί.
[1101a] [Ἄδικος Λόγος]: τί δῆτ' ἐρεῖς;
[1102] [Δίκαιος Λόγος]: ἠττήμεθ' ὧ κινούμενοι
[1103]   πρὸς τῶν θεῶν δέξασθέ μου
[1103a]   θοίμάτιον, ὥς
[1104]   ἐξαυτομολῶ πρὸς ὑμᾶς.

Episode

[1105] [Σωκράτης]: τί δῆτα; πότερα τοῦτον ἀπάγεσθαι λαβὼν
[1106]   βούλει τὸν υἱόν, ἢ διδάσκω σοι λέγειν;
[1107] [Στρεψιάδης]: δίδασκε καὶ κόλαζε καὶ μέμνησ' ὅπως
[1108]   εὖ μοι στομώσεις αὐτόν, ἐπὶ μὲν θάτερα
[1109]   οἶον δικιδίοις, τὴν δ' ἐτέραν αὐτοῦ γνάθον
[1110]   στόμωσον οἶαν ἐς τὰ μείζω πράγματα.
[1111] [Σωκράτης]: ἀμέλει κομιεῖ τοῦτον σοφιστὴν δεξιόν.
[1112] [Φειδιππίδης]: ὠχρὸν μὲν οὖν οἶμαί γε καὶ κακοδαίμονα.

Parabasis

Vorspiel

[1113] [Χορός]: χωρεῖτέ νυν. οἶμαι δέ σοι ταῦτα μεταμελήσειν.

Epirrhema

[1115] [Χορός]: τοὺς κριτὰς ἃ κερδανοῦσιν, ἦν τι τόνδε τὸν χορὸν
[1116]   ὠφελῶσ' ἐκ τῶν δικαίων, βουλόμεσθ' ἡμεῖς φράσαι.
[1117]   πρῶτα μὲν γάρ, ἦν νεᾶν βούλησθ' ἐν ὥρᾳ τοὺς ἀγρούς,
[1118]   ὑσομεν πρώτοισιν ὑμῖν, τοῖσι δ' ἄλλοις ὕστερον.
[1119]   εἶτα τὸν καρπὸν τεκούσας ἀμπέλους φυλάξομεν,
[1120]   ὥστε μήτ' αὐχμὸν πιέζειν μήτ' ἄγαν ἐπομβρίαν.
[1121]   ἦν δ' ἀτιμάση τις ἡμᾶς θνητὸς ὦν οὔσας θεάς,
[1122]   προσεχέτω τὸν νοῦν, πρὸς ἡμῶν οἷα πείσεται κακά,
[1123]   λαμβάνων οὔτ' οἶνον οὔτ' ἄλλ' οὐδὲν ἐκ τοῦ χωρίου.
[1124]   ἡνίκ' ἂν γὰρ αἱ τ' ἐλαῖαι βλαστάνωσ' αἱ τ' ἄμπελοι,
[1125]   ἀποκεκόψονται· τοιαύταις σφενδόναις παιήσομεν.
[1126]   ἦν δὲ πλινθεύοντ' ἴδωμεν, ὑσομεν καὶ τοῦ τέγους
[1127]   τὸν κέραμον αὐτοῦ χαλάζαις στρογγύλαις συντρίψομεν.
[1128]   κἂν γαμῇ ποτ' αὐτὸς ἢ τῶν ξυγγενῶν ἢ τῶν φίλων,
[1129]   ὑσομεν τὴν νύκτα πᾶσαν· ὥστ' ἴσως βουλήσεται
[1130]   κἂν ἐν Αἰγύπτῳ τυχεῖν ὦν μᾶλλον ἢ κρῖναι κακῶς.

Lyrische Szene

- [1131] [Στρεψιάδης]: πέμπτη, τετράς, τρίτη, μετὰ ταύτην δευτέρα,
[1132] εἴθ' ἦν ἐγὼ μάλιστα πασῶν ἡμερῶν
[1133] δέδοικα καὶ πέφρικα καὶ βδελύττομαι,
[1134] εὐθὺς μετὰ ταύτην ἔσθ' ἔνη τε καὶ νέα.
[1135] πᾶς γάρ τις ὁμνὺς οἷς ὀφείλων τυγχάνω,
[1136] θεῖς μοι πρυτανεῖ' ἀπολεῖν μέ φησι κάξολεῖν,
[1137] κάμου μέτριά τε καὶ δίκαι' αἰτουμένου,
[1138] ὦ δαιμόνιε τὸ μέν τι νυνὶ μὴ λάβης,
[1139] τὸ δ' ἀναβαλοῦ μοι, τὸ δ' ἄφες, οὐ φασὶν ποτε
[1140] οὕτως ἀπολήψεσθ', ἀλλὰ λοιδοροῦσί με
[1141] ὥς ἄδικός εἰμι, καὶ δικάσεσθαί φασί μοι.
[1142] νῦν οὖν δικάζέσθων· ὀλίγον γάρ μοι μέλει,
[1143] εἵπερ μεμάθηκεν εὖ λέγειν Φειδιππίδης.
[1144] τάχα δ' εἴσομαι κόψας τὸ φροντιστήριον.
[1145] παῖ, ἡμί, παῖ παῖ.
[1145b] [Σωκράτης]: Στρεψιάδην ἀσπάζομαι.
[1146] [Στρεψιάδης]: κᾶγωγέ σ'· ἀλλὰ τουτονὶ πρῶτον λαβέ·
[1147] χρὴ γὰρ ἐπιθαυμάζειν τι τὸν διδάσκαλον.
[1148] καὶ μοι τὸν υἱὸν εἰ μεμάθηκε τὸν λόγον
[1149] ἐκεῖνον εἶφ' ὃν ἀρτίως εἰσήγαγες.
[1150] [Σωκράτης]: μεμάθηκεν.
[1150b] [Στρεψιάδης]: εὖ γ' ὦ παμβασίλει' Ἀπαιόλη.
[1151] [Σωκράτης]: ὥστ' ἀποφύγοις ἂν ἦντιν' ἂν βούλῃ δίκην.
[1152] [Στρεψιάδης]: κεῖ μάρτυρες παρήσαν, ὅτ' ἐδανειζόμεν;
[1153] [Σωκράτης]: πολλῶ γε μᾶλλον, κἂν παρῶσι χίλιοι.

Lyrik

- [1154] [Στρεψιάδης]: βοάσομαί τᾶρα τὰν ὑπέρτονον
[1155] βοάν. ἰὼ κλάετ' ὦ 'βολοστάται
[1156] αὐτοί τε καὶ τάρχαῖα καὶ τόκοι τόκων·
[1157] οὐδὲν γὰρ ἄν με φλαῦρον ἐργάσαισθ' ἔτι,
[1158] οἷος ἐμοὶ τρέφεται
[1159] τοῖσδ' ἐνὶ δώμασι παῖς,
[1160] ἀμφήκει γλώττη λάμπων,
[1161] πρόβολος ἐμός, σωτὴρ δόμοις, ἐχθροῖς βλάβη,
[1162] λυσανίας πατρώων μεγάλων κακῶν·
[1163] ὃν κάλεσον τρέχων ἔνδοθεν ὥς ἐμέ.
[1165] [Σωκράτης]: ὦ τέκνον ὦ παῖ ἔξελθ' οἴκων,
[1166] αἶε σοῦ πατρός.
[1167] ὅδ' ἐκεῖνος ἀνὴρ.
[1168] [Στρεψιάδης]: ὦ φίλος ὦ φίλος.
[1169] [Σωκράτης]: ἄπιθι συλλαβών.
[1170] [Στρεψιάδης]: ἰὼ ἰὼ τέκνον, ἰὼ ἰοῦ ἰοῦ.
[1171] ὥς ἤδομαί σου πρῶτα τὴν χροάν ἰδών.
[1172] νῦν μέν γ' ἰδεῖν εἴ πρῶτον ἐξαρνητικὸς
[1173] κάντιλογικός, καὶ τοῦτο τούπιχώριον
[1174] ἀτεχνῶς ἐπανθεῖ, τὸ τί λέγεις σύ; καὶ δοκεῖν
[1175] ἀδικοῦντ' ἀδικεῖσθαι καὶ κακουργοῦντ' οἶδ' ὅτι·
[1176] ἐπὶ τοῦ προσώπου τ' ἐστὶν Ἀττικὸν βλέπος.

[1177]   νῦν οὖν ὅπως σώσεις μ', ἐπεὶ κάπώλεσας.

Iamben

- [1178] [Φειδιππίδης]: φοβεῖ δὲ δὴ τί;
[1178b] [Στρεψιάδης]: τὴν ἔνην τε καὶ νέαν.
[1179] [Φειδιππίδης]: ἔνη γάρ ἐστι καὶ νέα τις ἡμέρα;
[1180] [Στρεψιάδης]: εἰς ἣν γε θήσειν τὰ πρυτανεῖα φασί μοι.
[1181] [Φειδιππίδης]: ἀπολοῦσ' ἄρ' αὐθ' οἱ θέντες· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως
[1182]   μί' ἡμέρα γένοιτ' ἂν ἡμέρα δύο.
[1183] [Στρεψιάδης]: οὐκ ἂν γένοιτο;
[1183b] [Φειδιππίδης]: πῶς γάρ; εἰ μὴ πέρ γ' ἅμα
[1184]   αὐτὴ γένοιτ' ἂν γραῦς τε καὶ νέα γυνή.
[1185] [Στρεψιάδης]: καὶ μὴν νενόμισται γ'.
[1185b] [Φειδιππίδης]: οὐ γάρ, οἶμαι, τὸν νόμον
[1186]   ἴσασιν ὀρθῶς ὅ τι νοεῖ.
[1186b] [Στρεψιάδης]: νοεῖ δὲ τί;
[1187] [Φειδιππίδης]: ὁ Σόλων ὁ παλαιὸς ἦν φιλόδημος τὴν φύσιν.
[1188] [Στρεψιάδης]: τουτὶ μὲν οὐδέν πω πρὸς ἔνην τε καὶ νέαν.
[1189] [Φειδιππίδης]: ἐκεῖνος οὖν τὴν κλῆσιν ἐς δύ' ἡμέρας
[1190]   ἔθηκεν, ἔς γε τὴν ἔνην τε καὶ νέαν,
[1191]   ἵν' αἱ θέσεις γίγνοιτο τῇ νουμηνίᾳ.
[1192] [Στρεψιάδης]: ἵνα δὴ τί τὴν ἔνην προσέθηχ';
[1192b] [Φειδιππίδης]: ἵν' ὦ μέλε
[1193]   παρόντες οἱ φεύγοντες ἡμέρα μιᾷ
[1194]   πρότερον ἀπαλλάττοινθ' ἐκόντες, εἰ δὲ μὴ,
[1195]   ἔωθεν ὑπανιῶντο τῇ νουμηνίᾳ.
[1196] [Στρεψιάδης]: πῶς οὐ δέχονται δῆτα τῇ νουμηνίᾳ
[1197]   ἀρχαὶ τὰ πρυτανεῖ', ἀλλ' ἔνη τε καὶ νέα;
[1198] [Φειδιππίδης]: ὅπερ οἱ προτένθαι γὰρ δοκοῦσί μοι ποιεῖν·
[1199]   ὅπως τάχιστα τὰ πρυτανεῖ' ὑφελοίατο,
[1200]   διὰ τοῦτο προϋτένθουσιν ἡμέρα μιᾷ.
[1201] [Στρεψιάδης]: εὖ γ'· ὦ κακοδαίμονες, τί κάθησθ' ἀβέλτεροι,
[1202]   ἡμέτερα κέρδη τῶν σοφῶν ὄντες, λίθοι,
[1203]   ἀριθμός, πρόβατ' ἄλλως, ἀμφορῆς νενησμένοι;
[1204]   ὥστ' εἰς ἑμαυτὸν καὶ τὸν υἱὸν τουτονὶ
[1205]   ἐπ' εὐτυχίαισιν ἄστέον μούγκωμιον.

Monodie

- [1206] [Στρεψιάδης]: μάκαρ ὦ Στρεψιάδες,
[1207]   αὐτός τ' ἔφυς ὡς σοφὸς
[1208]   χοῖον τὸν υἱὸν τρέφεις,
[1209]   φήσουσι δὴ μ' οἱ φίλοι
[1210]   χοῖι δημόται
[1212]   ζηλοῦντες ἡνίκ' ἂν σὺ νικᾷς λέγων τὰς δίκας.
[1213]   ἀλλ' εἰσάγων σε βούλομαι πρῶτον ἐστιᾶσαι.

Iamben

- [1214] [Πασίας]: εἴτ' ἄνδρα τῶν αὐτοῦ τι χρῆ προῖέναι;
[1215] οὐδέποτε γ', ἀλλὰ κρεῖττον εὐθὺς ἦν τότε
[1216] ἀπερυθριάσαι μᾶλλον ἢ σχεῖν πράγματα,
[1217] ὅτε τῶν ἐμαυτοῦ γ' ἔνεκα νυνὶ χρημάτων
[1218] ἔλκω σε κλητεύσοντα, καὶ γενήσομαι
[1219] ἐχθρὸς ἔτι πρὸς τούτοις ἀνδρὶ δημότῃ.
[1220] ἀτὰρ οὐδέποτε γε τὴν πατρίδα καταισχυνῶ
[1221] ζῶν, ἀλλὰ καλοῦμαι Στρεψιάδην —
[1221b] [Στρεψιάδης]: τίς οὐτοσί;
[1222] [Πασίας]: ἐς τὴν ἔνῃν τε καὶ νέαν.
[1222b] [Στρεψιάδης]: μαρτύρομαι,
[1223] ὅτι ἐς δὴ εἶπεν ἡμέρας, τοῦ χρήματος;
[1224] [Πασίας]: τῶν δώδεκα μῶν, ἃς ἔλαβες ὠνούμενος
[1225] τὸν ψαρὸν ἵππον.
[1225b] [Στρεψιάδης]: ἵππον; οὐκ ἀκούετε;
[1226] ὃν πάντες ὑμεῖς ἴστε μισοῦνθ' ἱππικὴν.
[1227] [Πασίας]: καὶ νῆ Δί' ἀποδώσειν γ' ἐπώμνυς τοὺς θεούς.
[1228] [Στρεψιάδης]: μὰ τὸν Δί' οὐ γάρ πω τότ' ἐξηπίστατο
[1229] Φειδιππίδης μοι τὸν ἀκατάβλητον λόγον.
[1230] [Πασίας]: νῦν δὲ διὰ τοῦτ' ἔξαρνος εἶναι διανοεῖ;
[1231] [Στρεψιάδης]: τί γὰρ ἄλλ' ἂν ἀπολαύσαιμι τοῦ μαθήματος;
[1232] [Πασίας]: καὶ ταῦτ' ἐθελήσεις ἀπομόσαι μοι τοὺς θεούς
[1233] ἵν' ἂν κελεύσω 'γὼ σε;
[1233b] [Στρεψιάδης]: τοὺς ποίους θεούς;
[1234] [Πασίας]: τὸν Δία, τὸν Ἑρμῆν, τὸν Ποσειδῶ.
[1234b] [Στρεψιάδης]: νῆ Δία
[1235] καὶν προσκαταθείην γ' ὥστ' ὁμόσαι τριώβολον.
[1236] [Πασίας]: ἀπόλοιο τοίνυν ἔνεκ' ἀναιδείας ἔτι.
[1237] [Στρεψιάδης]: ἀλσὶν διασμηχθεὶς ὄναιτ' ἂν οὐτοσί.
[1238] [Πασίας]: οἴμ' ὥς καταγελᾷς.
[1238b] [Στρεψιάδης]: ἔξ χοᾶς χωρήσεται.
[1239] [Πασίας]: οὐ τοι μὰ τὸν Δία τὸν μέγαν καὶ τοὺς θεούς
[1240] ἐμοῦ καταπροΐξει.
[1240b] [Στρεψιάδης]: θαυμασίως ἦσθην θεοῖς,
[1241] καὶ Ζεὺς γέλοιος ὁμνύμενος τοῖς εἰδόσιν.
[1242] [Πασίας]: ἦ μὴν σὺ τούτων τῷ χρόνῳ δώσεις δίκην.
[1243] ἀλλ' εἴτ' ἀποδώσεις μοι τὰ χρήματ' εἴτε μή,
[1244] ἀπόπεμψον ἀποκρινάμενος.
[1244b] [Στρεψιάδης]: ἔχε νυν ἡσυχος.
[1245] ἐγὼ γὰρ αὐτίκ' ἀποκρινοῦμαί σοι σαφῶς.
[1246] [Πασίας]: τί σοι δοκεῖ δράσειν;
[1246b] [Μάρτυς]: ἀποδώσειν μοι δοκεῖ.
[1247] [Στρεψιάδης]: ποῦ 'σθ' οὗτος ἀπαιτῶν με τάργυριον; λέγε
[1248] τουτὶ τί ἔστι;
[1248b] [Πασίας]: τοῦθ' ὃ τι ἐστί; κάρδοπος.
[1249] [Στρεψιάδης]: ἔπειτ' ἀπαιτεῖς τάργυριον τοιοῦτος ὢν;
[1250] οὐκ ἂν ἀποδοίην οὐδ' ἂν ὀβολὸν οὐδενί,
[1251] ὅστις καλέσειε κάρδοπον τὴν καρδόπην.
[1252] [Πασίας]: οὐκ ἄρ' ἀποδώσεις;
[1252b] [Στρεψιάδης]: οὐχ ὅσον γέ μ' εἰδέναι.

[1253] οὐκ οὖν ἀνύσας τι θάττον ἀπολιταργιεῖς
 [1254] ἀπὸ τῆς θύρας;
 [1254b] [Πασίας]: ἄπειμι, καὶ τοῦτ' ἴσθ' ὅτι
 [1255] θήσω πρυτανεῖ' ἢ μηκέτι ζῶην ἐγώ.
 [1256] [Στρεψιάδης]: καὶ προσάπολεις ἄρ' αὐτὰ πρὸς ταῖς δώδεκα.
 [1257] καίτοι σε τοῦτό γ' οὐχὶ βούλομαι παθεῖν,
 [1258] ὅτι ἡ 'κάλεσας εὐηθικῶς τὴν κάρδοπον.
 [1259] [Ἀμυνίας]: ἰὼ μοί μοι.
 [1260] [Στρεψιάδης]: ἔα.
 [1260a] τίς οὐτοσί ποτ' ἔσθ' ὁ θρηνῶν; οὔτι που
 [1261] τῶν Καρκίνου τις δαιμόνων ἐφθέγγετο;
 [1262] [Ἀμυνίας]: τί δ' ὅστις εἰμὶ τοῦτο βούλεσθ' εἰδέναι;
 [1263] ἀνὴρ κακοδαίμων.
 [1263b] [Στρεψιάδης]: κατὰ σεαυτὸν νυν τρέπου.
 [1264] [Ἀμυνίας]: ὦ σκληρὲ δαῖμον, ὦ τύχαι θραυσάντυγες
 [1265] ἵππων ἐμῶν, ὦ Παλλὰς ὥς μ' ἀπώλεσας.
 [1266] [Στρεψιάδης]: τί δαί σε Τληπόλεμός ποτ' εἵργασται κακόν;
 [1267] [Ἀμυνίας]: μὴ σκῶπτέ μ' ὦ τᾶν, ἀλλὰ μοι τὰ χρήματα
 [1268] τὸν υἱὸν ἀποδοῦναι κέλευσον ἄλαβεν,
 [1269] ἄλλως τε μέντοι καὶ κακῶς πεπραγόντι.
 [1270] [Στρεψιάδης]: τὰ ποῖα ταῦτα χρήμαθ';
 [1270b] [Ἀμυνίας]: ἀδανείσατο.
 [1271] [Στρεψιάδης]: κακῶς ἄρ' ὄντως εἶχες, ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖς.
 [1272] [Ἀμυνίας]: ἵππους ἐλαύνων ἐξέπεσον νῆ τοὺς θεούς.
 [1273] [Στρεψιάδης]: τί δῆτα ληρεῖς ὥσπερ ἀπ' ὄνου καταπεσών;
 [1274] [Ἀμυνίας]: ληρῶ, τὰ χρήματ' ἀπολαβεῖν εἰ βούλομαι;
 [1275] [Στρεψιάδης]: οὐκ ἔσθ' ὅπως σύ γ' αὐτὸς ὑγιαίνεις.
 [1275b] [Ἀμυνίας]: τί δαί;
 [1276] [Στρεψιάδης]: τὸν ἐγκέφαλον ὥσπερ σεσεῖσθαί μοι δοκεῖς.
 [1277] [Ἀμυνίας]: σὺ δὲ νῆ τὸν Ἑρμῆν προσκεκλήσεσθαί γέ μοι,
 [1278] εἰ μὴ 'ποδώσεις τάργυριον.
 [1278b] [Στρεψιάδης]: κάτειπέ νυν,
 [1279] πότερα νομίζεις καινὸν ἀεὶ τὸν Δία
 [1280] ὕειν ὕδωρ ἐκάστοτ', ἢ τὸν ἥλιον
 [1281] ἔλκειν κάτωθεν ταῦτ' οὗθ' ὕδωρ πάλιν;
 [1282] [Ἀμυνίας]: οὐκ οἶδ' ἔγωγ' ὁπότερον, οὐδέ μοι μέλει.
 [1283] [Στρεψιάδης]: πῶς οὖν ἀπολαβεῖν τάργυριον δίκαιος εἶ,
 [1284] εἰ μηδὲν οἶσθα τῶν μετεώρων πραγμάτων;
 [1285] [Ἀμυνίας]: ἀλλ' εἰ σπανίζεις, τάργυριον μοι τὸν τόκον
 [1286] ἀπόδοτε·
 [1286b] [Στρεψιάδης]: τοῦτο δ' ἔσθ' ὁ τόκος τί θηρίον;
 [1287] [Ἀμυνίας]: τί δ' ἄλλο γ' ἢ κατὰ μῆνα καὶ καθ' ἡμέραν
 [1288] πλεόν πλεόν τάργυριον ἀεὶ γίγνεται
 [1289] ὑπορρέοντος τοῦ χρόνου;
 [1289b] [Στρεψιάδης]: καλῶς λέγεις.
 [1290] τί δῆτα; τὴν θάλατταν ἔσθ' ὅτι πλείονα
 [1291] νυνὶ νομίζεις ἢ πρὸ τοῦ;
 [1291b] [Ἀμυνίας]: μὰ Δί' ἀλλ' ἴσην.
 [1292] οὐ γὰρ δίκαιον πλεῖον' εἶναι.
 [1292b] [Στρεψιάδης]: κῆτα πῶς
 [1293] αὕτη μὲν ὦ κακόδαιμον οὐδὲν γίγνεται
 [1294] ἐπιρρεόντων τῶν ποταμῶν πλείων, σὺ δὲ

[1295] ζητεῖς ποιῆσαι τάργυριον πλεῖον τὸ σόν;
[1296] οὐκ ἀποδιώξει σαυτὸν ἀπὸ τῆς οἰκίας;
[1297] φέρε μοι τὸ κέντρον.
[1297b] [Ἀμυνίας]: ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
[1298] [Στρεψιάδης]: ὕπαγε. τί μέλλεις; οὐκ ἔλῃς ὦ σαμφόρα;
[1299] [Ἀμυνίας]: ταῦτ' οὐχ ὕβρις δῆτ' ἐστίν;
[1299b] [Στρεψιάδης]: ἄξεις; ἐπιαλῶ
[1300] κεντῶν ὑπὸ τὸν πρωκτὸν σε τὸν σειραφόρον.
[1301] φεύγεις; ἔμελλον σ' ἄρα κινήσειν ἐγὼ
[1302] αὐτοῖς τροχοῖς τοῖς σοῖσι καὶ ξυνωρίσιν.

Chor

Strophe

[1303] [Χορός]: οἶον τὸ πραγμάτων ἐρᾶν φλαύρων· ὁ γὰρ
[1304] γέρων ὁδ' ἐρασθεῖς
[1305] ἀποστερηῆσαι βούλεται
[1306] τὰ χρήμαθ' ἀδανείσατο·
[1307] κούκ ἔσθ' ὅπως οὐ τήμερον
[1308] λήψεται τι πρᾶγμ', ὃ τοῦτον
[1309] ποιήσει τὸν σοφιστὴν ἴσως,
[1310] ἀνθ' ὧν πανουργεῖν ἤρξατ', ἐξαίφνης λαβεῖν κακὸν τι.

Antistrophe

[1311] [Χορός]: οἶμαι γὰρ αὐτὸν αὐτίχ' εὐρήσειν ὅπερ
[1312] πάλαι ποτ' ἔπεζήτει†
[1313] εἶναι τὸν υἱὸν δεινὸν οἱ
[1314] γνώμας ἐναντίας λέγειν
[1315] τοῖσιν δικαίοις, ὥστε νικᾶν
[1316] ἅπαντας οἷσπερ ἄν
[1317] ξυγγένηται, κἂν λέγη παμπόνηρ'.
[1320] ἴσως δ' ἴσως βουλήσεται κᾶφωνον αὐτὸν εἶναι.

Episode

[1321] [Στρεψιάδης]: ἰοὺ ἰοῦ.
[1322] ὦ γείτονες καὶ ξυγγενεῖς καὶ δημόται,
[1323] ἀμυνάθετέ μοι τυπτομένῳ πάσῃ τέχνῃ.
[1324] οἴμοι κακοδαίμων τῆς κεφαλῆς καὶ τῆς γνάθου.
[1325] ὦ μιαρὲ τύπτεις τὸν πατέρα;
[1325b] [Φειδιππίδης]: φήμ' ὦ πάτερ.
[1326] [Στρεψιάδης]: ὁρᾷθ' ὁμολογοῦνθ' ὅτι με τύπτει.
[1326b] [Φειδιππίδης]: καὶ μάλα.
[1327] [Στρεψιάδης]: ὦ μιαρὲ καὶ πατραλοῖα καὶ τοιχωρύχε.
[1328] [Φειδιππίδης]: αὐθὶς με ταῦτὰ ταῦτα καὶ πλείω λέγε.
[1329] ἄρ' οἶσθ' ὅτι χαίρω πόλλ' ἀκούων καὶ κακά;
[1330] [Στρεψιάδης]: ὦ λακκόπρωκτε.
[1330b] [Φειδιππίδης]: πάντε πολλοῖς τοῖς ῥόδοις.
[1331] [Στρεψιάδης]: τὸν πατέρα τύπτεις;
[1331b] [Φειδιππίδης]: κάποφανῶ γε νῆ Δία

[1332]   ὥς ἐν δίκη σ' ἔτυπτον.
[1332b] [Στρεψιάδης]: ὦ μιαρῶτατε,
[1333]   καὶ πῶς γένοιτ' ἂν πατέρα τύπτειν ἐν δίκη;
[1334] [Φειδιππίδης]: ἔγωγ' ἀποδείξω καὶ σε νικήσω λέγων.
[1335] [Στρεψιάδης]: τουτὶ σὺ νικήσεις;
[1335b] [Φειδιππίδης]: πολὺ γε καὶ ῥαδίως.
[1336]   ἐλοῦ δ' ὁπότερον τοῖν λόγοιν βούλει λέγειν.
[1337] [Στρεψιάδης]: ποίοιν λόγοιν;
[1337b] [Φειδιππίδης]: τὸν κρείττον' ἢ τὸν ἥττονα.
[1338] [Στρεψιάδης]: ἐδιδαξάμην μέντοι σε νῆ Δί' ὦ μέλε
[1339]   τοῖσιν δίκαιοις ἀντιλέγειν, εἰ ταῦτά γε
[1340]   μέλλεις ἀναπεῖσειν, ὥς δίκαιον καὶ καλὸν
[1341]   τὸν πατέρα τύπτεισθ' ἐστὶν ὑπὸ τῶν υἱέων.
[1342] [Φειδιππίδης]: ἀλλ' οἶομαι μέντοι σ' ἀναπεῖσειν, ὥστε γε
[1343]   οὐδ' αὐτὸς ἀκροασάμενος οὐδὲν ἀντερεῖς.
[1344] [Στρεψιάδης]: καὶ μὴν ὅ τι καὶ λέξεις ἀκοῦσαι βούλομαι.

Agon

Strophe

[1345] [Χορός]: σὸν ἔργον ὦ πρεσβῦτα φροντίζειν ὅπη
[1346]   τὸν ἄνδρα κρατήσεις,
[1347]   ὥς οὗτος, εἰ μὴ τῷ 'πεποίθειν, οὐκ ἂν ἦν
[1348]   οὕτως ἀκόλαστος.
[1349]   ἀλλ' ἔσθ' ὅτῳ θρασύνεται· δῆλόν γε τάνθρωπου
[1350]   'σ' τὶ τὸ λῆμα.

Katakeleusmos

[1351] [Χορός]: ἀλλ' ἐξ ὅτου τὸ πρῶτον ἤρξαθ' ἡ μάχη γενέσθαι,
[1352]   ἤδη λέγειν χρὴ πρὸς χορόν· πάντως δὲ τοῦτο δράσεις.

Epirrhema

[1353] [Στρεψιάδης]: καὶ μὴν ὅθεν γε πρῶτον ἠρξάμεσθα λοιδορεῖσθαι
[1354]   ἐγὼ φράσω· 'πειδὴ γὰρ εἰσιτώμεθ', ὥσπερ ἴστε,
[1355]   πρῶτον μὲν αὐτὸν τὴν λύραν λαβόντ' ἐγὼ 'κέλευσα
[1356]   ᾄσαι Σιμωνίδου μέλος, τὸν Κριδὸν ὡς ἐπέχθη.
[1357]   ὁ δ' εὐθὺς ἀρχαῖον εἶν' ἔφασκε τὸ κιθαρίζειν
[1358]   ᾄδειν τε πίνονθ' ὥσπερὶ κάχρυς γυναῖκ' ἀλοῦσαν.
[1359] [Φειδιππίδης]: οὐ γὰρ τότε εὐθὺς χρῆν σ' ἄρα τύπτεισθαί τε καὶ πατεῖσθαι,
[1360]   ᾄδειν κελεύονθ' ὥσπερὶ τέττιγας ἐστιῶντα;
[1361] [Στρεψιάδης]: τοιαῦτα μέντοι καὶ τότε ἔλεγεν ἔνδον οἷάπερ νῦν,
[1362]   καὶ τὸν Σιμωνίδην ἔφασκ' εἶναι κακὸν ποιητήν.
[1363]   κἀγὼ μόλις μὲν ἀλλ' ὅμως ἠνεσχόμην τὸ πρῶτον·
[1364]   ἔπειτα δ' ἐκέλευσ' αὐτὸν ἀλλὰ μυρρίνην λαβόντα
[1365]   τῶν Αἰσχύλου λέξαι τί μοι· κἄθ' οὗτος εὐθὺς εἶπεν·
[1366]   ἐγὼ γὰρ Αἰσχύλον νομίζω πρῶτον ἐν ποιηταῖς,
[1367]   ψόφου πλέων ἀξύστατον στόμφακα κρημνοποιόν;
[1368]   κάνταῦθα πῶς οἶεσθέ μοι τὴν καρδίαν ὀρεχθεῖν;
[1369]   ὅμως δὲ τὸν θυμὸν δακῶν ἔφην, σὺ δ' ἀλλὰ τούτων
[1370]   λέξον τι τῶν νεωτέρων, ἅττ' ἐστὶ τὰ σοφὰ ταῦτα.

[1371] ὁ δ' εὐθὺς ἦσ' Εὐριπίδου ῥῆσιν τιν', ὡς ἐκίνει
 [1372] ἀδελφὸς ὦλεξίκακε τὴν ὁμομητρίαν ἀδελφήν.
 [1373] κάγῳ οὐκέτ' ἐξηνεσχόμην, ἀλλ' εὐθέως ἀράττω
 [1374] πολλοῖς κακοῖς καὶ σχροῖσι· κᾶτ' ἐντεῦθεν, οἶον εἰκός,
 [1375] ἔπος πρὸς ἔπος ἡρειδόμεσθ'· εἶθ' οὗτος ἐπαναπηδᾷ,
 [1376] κᾶπειτ' ἔφλα με κάσπὸδει κᾶπνιγε κἀπέθλιβεν.
 [1377] [Φειδιππίδης]: οὐκ οὐν δικαίως, ὅστις οὐκ Εὐριπίδην ἐπαινεῖς
 [1378] σοφώτατον;
 [1379] [Στρεψιάδης]: σοφώτατόν γ' ἐκεῖνον· ὦ — τί σ' εἶπω;
 [1379b] ἀλλ' αὖθις αὖ τυπτήσομαι.
 [1379c] [Φειδιππίδης]: νῆ τὸν Δί' ἐν δίκῃ γ' ἄν.
 [1380] [Στρεψιάδης]: καὶ πῶς δικαίως; ὅστις ὦ 'ναῖσχυντέ σ' ἐξέθρεψα,
 [1381] αἰσθανόμενός σου πάντα τραυλίζοντος, ὃ τι νοοίης.
 [1382] εἰ μὲν γε βρῦν εἵποισ, ἐγὼ γνοῦς ἂν πιεῖν ἐπέσχον·
 [1383] μαμῶν δ' ἂν αἰτήσαντος ἥκόν σοι φέρων ἂν ἄρτον·
 [1384] κακῶν δ' ἂν οὐκ ἔφθης φράσας, κάγῳ λαβὼν θύραζε
 [1385] ἐξέφερον ἂν καὶ προῦσχόμην σε· σὺ δ' ἐμὲ νῦν ἀπάγχων

Pnigos

[1386] [Στρεψιάδης]: βοῶντα καὶ κεκραγόνθ' ὅτι
 [1387] χεζητιῶν, οὐκ ἔτλης
 [1388] ἔξω 'ξενεγκεῖν ὦ μιαρὲ
 [1389] θύραζε μ', ἀλλὰ πνιγόμενος
 [1390] αὐτοῦ 'ποίησα κακῶν.

Antistrophe

[1391] [Χορός]: οἶμαί γε τῶν νεωτέρων τὰς καρδίας
 [1392] πηδᾶν ὃ τι λέξει.
 [1393] εἰ γὰρ τοιαῦτά γ' οὗτος ἐξεργασμένος
 [1394] λαλῶν ἀναπείσει,
 [1395] τὸ δέρμα τῶν γεραιτέρων λάβοιμεν ἂν
 [1396] ἀλλ' οὐδ' ἐρεβίνθου.

Antikatakeleusmos

[1397] [Χορός]: σὸν ἔργον ὦ καινῶν ἐπῶν κινητὰ καὶ μοχλευτὰ
 [1398] πειθῶ τινα ζητεῖν, ὅπως δόξεις λέγειν δίκαια.

Antepirrhemata

[1399] [Φειδιππίδης]: ὥς ἡδὺ καινοῖς πράγμασιν καὶ δεξιοῖς ὁμιλεῖν,
 [1400] καὶ τῶν καθεστώτων νόμων ὑπερφρονεῖν δύνασθαι.
 [1401] ἐγὼ γὰρ ὅτε μὲν ἱππικῇ τὸν νοῦν μόνη προσεῖχον,
 [1402] οὐδ' ἂν τρί' εἶπεῖν ῥήμαθ' οἷός τ' ἦν πρὶν ἐξαμαρτεῖν·
 und
 [1403] νυνὶ δ' ἐπειδὴ μ' οὐτοσὶ τούτων ἔπαυσεν αὐτός,
 [1404] γνῶμαις δὲ λεπταῖς καὶ λόγοις ξύνειμι καὶ μερίμναις,
 [1405] οἶμαι διδάξειν ὥς δίκαιον τὸν πατέρα κολάζειν.
 [1406] [Στρεψιάδης]: ἵππευε τοίνυν νῆ Δί', ὡς ἔμοιγε κρεῖττον ἐστίν
 [1407] ἵππων τρέφειν τέθριππον ἢ τυπτόμενον ἐπιτριβῆναι.
 [1408] [Φειδιππίδης]: ἐκεῖσε δ' ὅθεν ἀπέσχισάς με τοῦ λόγου μέτειμι,

- [1409] **καὶ πρῶτ' ἐρήσομαί σε τουτί· παῖδά μ' ὄντ' ἔτυπτες;**
- [1410] [Στρεψιάδης]: **ἔγωγέ σ' εὐνοῶν τε καὶ κηδόμενος.**
- [1410b] [Φειδιππίδης]: **εἶπε δὴ μοι,**
- [1411] **οὐ κάμέ σοι δίκαιόν ἐστιν εὐνοεῖν ὁμοίως**
- [1412] **τύπτειν τ', ἐπειδήπερ γε τοῦτ' ἐστ' εὐνοεῖν τὸ τύπτειν;**
und,
- [1413] **πῶς γὰρ τὸ μὲν σὸν σῶμα χρὴ πληγῶν ἀθῶον εἶναι,**
- [1414] **τοῦμόν δὲ μή; καὶ μὴν ἔφυν ἐλεύθερός γε κάγώ.**
- [1415] **κλάουσι παῖδες, πατέρα δ' οὐ κλάειν δοκεῖς;**
- [1416] **φήσεις νομίζεσθαι σὺ παιδὸς τοῦτο τοῦργον εἶναι·**
- [1417] **ἐγὼ δέ γ' ἀντεῖποιμ' ἂν ὥς δις παῖδες οἱ γέροντες·**
- [1418] **εἰκὸς δὲ μᾶλλον τοὺς γέροντας ἢ νέους τι κλάειν,**
- [1419] **ὅσῳπερ ἐξαμαρτάνειν ἥττον δίκαιον αὐτοῦς.**
- [1420] [Στρεψιάδης]: **ἀλλ' οὐδαμοῦ νομίζεται τὸν πατέρα τοῦτο πάσχειν.**
- [1421] [Φειδιππίδης]: **οὐκουν ἀνὴρ ὁ τὸν νόμον θεὺς τοῦτον ἦν τὸ πρῶτον**
- [1422] **ὥσπερ σὺ κάγώ, καὶ λέγων ἔπειθε τοὺς παλαιούς;**
- [1423] **ἥττόν τι δῆτ' ἔξεστι κάμοι καινὸν αὖ τὸ λοιπὸν**
- [1424] **θεῖναι νόμον τοῖς υἱέσιν, τοὺς πατέρας ἀντιτύπτειν;**
- [1425] **ὅσας δὲ πληγὰς εἴχομεν πρὶν τὸν νόμον τεθῆναι,**
- [1426] **ἀφίεμεν, καὶ δίδομεν αὐτοῖς προῖκα συγκεκόφθαι.**
- [1427] **σκέψαι δὲ τοὺς ἀλεκτρυόνας καὶ τᾶλλα τὰ βοτὰ ταυτί,**
- [1428] **ὥς τοὺς πατέρας ἀμύνεται· καίτοι τί διαφέρουσιν**
- [1429] **ἡμῶν ἐκεῖνοι, πλήν γ' ὅτι ψηφίσματ' οὐ γράφουσιν;**
- [1430] [Στρεψιάδης]: **τί δῆτ', ἐπειδὴ τοὺς ἀλεκτρυόνας ἅπαντα μιμεῖ,**
- [1431] **οὐκ ἐσθίεις καὶ τὴν κόπρον κάπῃ ξύλου καθεύδεις;**
- [1432] [Φειδιππίδης]: **οὐ ταῦτόν ᾧ τᾶν ἐστίν, οὐδ' ἂν Σωκράτει δοκοίη.**
- [1433] [Στρεψιάδης]: **πρὸς ταῦτα μὴ τύπτ'· εἰ δὲ μή, σαυτόν ποτ' αἰτιάσει.**
- [1434] [Φειδιππίδης]: **καὶ πῶς;**
- [1434b] [Στρεψιάδης]: **ἐπεὶ σὲ μὲν δίκαιός εἰμ' ἐγὼ κολάζειν,**
- [1435] **σὺ δ', ἣν γένηταί σοι, τὸν υἱόν.**
- [1435b] [Φειδιππίδης]: **ἦν δὲ μὴ γένηται,**
- [1436] **μάτην ἐμοὶ κεκλαύσεται, σὺ δ' ἐγχανὼν τεθνήξεις.**
- [1437] [Στρεψιάδης]: **ἐμοὶ μὲν ὦνδρες ἡλικες δοκεῖ λέγειν δίκαια·**
- [1438] **κάμοιγε συγχωρεῖν δοκεῖ τούτοισι τάπεικῃ.**
- [1439] **κλάειν γὰρ ἡμᾶς εἰκὸς ἐστ', ἦν μὴ δίκαια δρῶμεν.**
- [1440] [Φειδιππίδης]: **σκέψαι δὲ χάτεραν ἔτι γνώμην.**
- [1440b] [Στρεψιάδης]: **ἀπὸ γὰρ**
- [1441] [Φειδιππίδης]: **καὶ μὴν ἴσως γ' οὐκ ἀχθέσει παθὼν ἃ νῦν πέπονθας.**
- [1442] [Στρεψιάδης]: **πῶς δῆ; δίδασxon γὰρ τί μ' ἐκ τούτων ἐπωφελήσεις.**
- [1443] [Φειδιππίδης]: **τὴν μητέρ' ὥσπερ καὶ σὲ τυπτήσω.**
- [1443b] [Στρεψιάδης]: **τί φῆς, τί φῆς σύ;**
- [1444] **τοῦθ' ἕτερον αὖ μεῖζον κακόν.**
- [1444b] [Φειδιππίδης]: **τί δ' ἦν ἔχων τὸν ἥττω**

Antipnigos

- [1445] [Φειδιππίδης]: **λόγον σε νικήσω λέγων**
- [1446] **τὴν μητέρ' ὥς τύπτειν χρεῶν;**
- [1447] [Στρεψιάδης]: **τί δ' ἄλλο γ' ἦν ταυτὶ ποιῆς,**
- [1448] **οὐδέν σε κωλύσει σεαυτὸν**
- [1449] **ἐμβαλεῖν ἐς τὸ βάραθρον**
- [1450] **μετὰ Σωκράτους**

[1451]   καὶ τὸν λόγον τὸν ἦττω.

Episode

- [1452] [Στρεψιάδης]: ταυτὶ δι' ὑμᾶς ὦ Νεθέλαι πέπονθ' ἐγώ,
[1453]   ὁμῖν ἀναθείς ἅπαντα τάμᾳ πράγματα.
[1454] [Χορός]: αὐτὸς μὲν οὖν σαυτῷ σὺ τούτων αἴτιος,
[1455]   στρέψας σεαυτὸν ἐς πονηρὰ πράγματα.
[1456] [Στρεψιάδης]: τί δῆτα ταῦτ' οὐ μοι τότε ἡγορεύετε,
[1457]   ἀλλ' ἄνδρ' ἄγροικον καὶ γέροντ' ἐπήρετε;
[1458] [Χορός]: ἡμεῖς ποιοῦμεν ταῦθ' ἐκάστοθ' ὅταν τινὰ
[1459]   γνώμεν πονηρῶν ὄντ' ἐραστὴν πραγμάτων,
[1460]   ἕως ἂν αὐτὸν ἐμβάλωμεν ἐς κακόν,
[1461]   ὅπως ἂν εἰδῇ τοὺς θεοὺς δεδοικέναι.
[1462] [Στρεψιάδης]: ὦμοι πονηρά γ' ὦ Νεφέλαι, δίκαια δέ.
[1463]   οὐ γάρ μ' ἐχρῆν τὰ χρήμαθ' ἀδανεισάμην
[1464]   ἀποστερεῖν. νῦν οὖν ὅπως ὦ φίλτατε
[1465]   τὸν Χαιρεφῶντα τὸν μιαρὸν καὶ Σωκράτη
[1466]   ἀπολεῖς μετ' ἐμοῦ 'λθὼν, οἷ σέ κ' ἄμ' ἐξηπάτων.
[1467] [Φειδιππίδης]: ἀλλ' οὐκ ἂν ἀδικήσαιμι τοὺς διδασκάλους.
[1468] [Στρεψιάδης]: ναι ναι καταιδέσθῃτι πατρῶον Δία.
[1469] [Φειδιππίδης]: ἰδοὺ γε Δία πατρῶον· ὡς ἀρχαῖος εἶ.
[1470]   Ζεὺς γάρ τις ἔστιν;
[1470b] [Στρεψιάδης]: ἔστιν.
[1470c] [Φειδιππίδης]: οὐκ ἔστ', οὐκ, ἐπεὶ
[1471]   Δῖνος βασιλεύει τὸν Δί' ἐξεληλακῶς.
[1472] [Στρεψιάδης]: οὐκ ἐξελήλακ', ἀλλ' ἐγὼ τοῦτ' ὥομην
[1473]   διὰ τουτονὶ τὸν δῖνον. οἴμοι δεῖλαιος
[1474]   ὅτε καὶ σέ χυτρεοῦν ὄντα θεὸν ἡγησάμην.
[1475] [Φειδιππίδης]: ἐνταῦθα σαυτῷ παραφρόνει καὶ φληνάφα.
[1476] [Στρεψιάδης]: οἴμοι παρανοίας· ὡς ἐμαινόμην ἄρα,
[1477]   ὅτ' ἐξέβαλλον τοὺς θεοὺς διὰ Σωκράτη.
[1478]   ἀλλ' ὦ φίλ' Ἑρμῇ μηδαμῶς θύμαινέ μοι
[1479]   μηδέ μ' ἐπιτρίψης, ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε
[1480]   ἐμοῦ παρανοήσαντος ἀδολεσχίᾳ·
[1481]   καί μοι γενοῦ ξύμβουλος, εἴτ' αὐτοὺς γραφὴν
[1482]   δικῶκαθ' ὡς γραψάμενος εἶθ' ὅ τι σοι δοκεῖ.
[1483]   ὀρθῶς παραινεῖς οὐκ ἐὼν δικορραφεῖν,
[1484]   ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐμπιμπράναι τὴν οἰκίαν
[1485]   τῶν ἀδολεσχῶν. δεῦρο δεῦρ' ὦ Ξανθία,
[1486]   κλίμακα λαβὼν ἔξελθε καὶ σμινύην φέρων,
[1487]   κᾶπειτ' ἐπαναβὰς ἐπὶ τὸ φροντιστήριον
[1488]   τὸ τέγος κατὰσκαπτ', εἰ φιλεῖς τὸν δεσπότην,
[1489]   ἕως ἂν αὐτοῖς ἐμβάλης τὴν οἰκίαν·
[1490]   ἐμοὶ δὲ δᾶδ' ἐνεγκάτω τις ἡμμένην,
[1491]   κάγώ τιν' αὐτῶν τήμερον δοῦναι δίκην
[1492]   ἐμοὶ ποιήσω, κεῖ σφόδρ' εἶσ' ἀλαζόνες.
[1493] [Μαθητής Α]: ἰοὺ ἰοὺ.
[1494] [Στρεψιάδης]: σὸν ἔργον ὦ δᾶς ἰέναι πολλὴν φλόγα.
[1495] [Μαθητής Α]: ἄνθρωπε, τί ποιεῖς;
[1495b] [Στρεψιάδης]: ὅ τι ποιῶ; τί δ' ἄλλο γ' ἢ
[1496]   διαλεπτολογεῖσθαι ταῖς δοκοῖς τῆς οἰκίας;

[1497] [Μαθητής Β]: **οἴμοι τίς ἡμῶν πυρπολεῖ τὴν οἰκίαν;**
[1498] [Στρεψιάδης]: **ἐκεῖνος οὐ̐περ θοῖμάτιον εἰλήφατε.**
[1499] [Μαθητής Γ]: **ἀπολεῖς ἀπολεῖς.**
[1499b] [Στρεψιάδης]: **τοῦτ' αὐτὸ γὰρ καὶ βούλομαι,**
[1500] **ἦν ἢ σμινύη μοι μὴ προδῶ τὰς ἐλπίδας,**
[1501] **ἢ 'γὼ πρότερόν πως ἐκτραχηλισθῶ πεσών.**
[1502] [Σωκράτης]: **οὗτος τί ποιεῖς ἐτεδὸν οὐ̐πὶ τοῦ τέγου;**
[1503] [Στρεψιάδης]: **ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον.**
[1504] [Σωκράτης]: **οἴμοι τάλας δείλαιος ἀποπνιγήσομαι.**
[1505] [Χαιρεφών]: **ἐγὼ δὲ κακοδαίμων γε κατακαυθήσομαι.**
[1506] [Στρεψιάδης]: **τί γὰρ μαθόντες τοὺς θεοὺς ὑβρίζετε,**
[1507] **καὶ τῆς σελήνης ἐσκοπεῖσθε τὴν ἔδραν;**
[1508] [Ερμῆς]: **δίωκε βάλλε παῖε, πολλῶν οὐ̐νεκα,**
[1509] **μάλιστα δ' εἰδὼς τοὺς θεοὺς ὥς ἡδίκουν.**

exodus

Anapäste

[1510] [Χορός]: **ἡγεῖσθ' ἔξω· κεχόρευται γὰρ**
[1511] **μετρίως τό γε τήμερον ἡμῖν.**